

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์
หลักสูตรใหม่ พ.ศ ๒๕๕๗

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
คณะ/ภาควิชา	คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร	ภาษาไทย: หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ: Doctor of Philosophy Program in Linguistics
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	ชื่อเต็ม (ไทย): พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) ชื่อย่อ (ไทย): พธ.ด. (ภาษาศาสตร์) ชื่อเต็ม (อังกฤษ): Doctor of Philosophy (Linguistics) ชื่อย่อ (อังกฤษ): Ph. D. (Linguistics)
๓. วิชาเอกหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของหลักสูตร	หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์จัดให้มีขึ้น เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาศาสตร์ และสามารถวิเคราะห์ภาษาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้านภาษาได้ เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การประกอบ อาชีพ การติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม และมีความสามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาในฐานะพระธรรมทูตทั้งในและต่างประเทศ เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิตให้มีจิตอาสา จริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน
๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	๔.๑ แบบ ๑.๑ ๕๔ หน่วยกิต ๔.๒ แบบ ๒.๑ ๖๐ หน่วยกิต
๕. รูปแบบของหลักสูตร	๕.๑ รูปแบบ เป็นหลักสูตรระดับปริญญาเอก หลักสูตร ๓ ปี ใช้เวลาศึกษาอย่างมากไม่เกิน ๕ ปี ๕.๒ ภาษาที่ใช้ การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เอกสารและตำราในวิชาหลักเป็นตำราภาษาอังกฤษและตำราภาษาไทย

๕.๓ การรับเข้าศึกษา

รับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศที่สำเร็จปริญญาโททุกสาขาวิชา อีกทั้งสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียน เข้าใจภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี รวมทั้งมีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบันที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗

เปิดสอน ภาคการศึกษาที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

๖.๒ สภาวิชาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๖.๓ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอนุมัติ / เห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในปีการศึกษา ๒๕๕๙

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

(๑) ครู อาจารย์ด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(๒) นักแปลด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(๓) นักวิจัย/นักวิชาการศึกษา/นักวิชาการอิสระ

(๔) ผู้สื่อข่าวด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(๕) พนักงานต้อนรับ/นักประชาสัมพันธ์

(๖) พนักงานมัคคุเทศก์

(๗) นักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์

(๘) ข้าราชการพลเรือน

๙. ชื่อ ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๙.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีที่จบ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พล อากาศโร ไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.Phil. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Delhi University, India Delhi University, India Delhi University, India	๒๕๓๒ ๒๕๓๕ ๒๕๓๗ ๒๕๔๑
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.P.A. Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ University of Poona, India University of Poona, India Nagpur University, India	๒๕๒๕ ๒๕๒๙ ๒๕๓๑ ๒๕๓๕
อาจารย์	ดร.ณรงค์ชัย ปินทรามูล *****	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	University of Poona, India University of Delhi , India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	๒๕๓๙ ๒๕๓๖ ๒๕๓๒

๙.๒ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีที่จบ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พล อากาศโร ไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.Phil. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Delhi University, India Delhi University, India Delhi University, India	๒๕๓๒ ๒๕๓๕ ๒๕๓๗ ๒๕๔๑
อาจารย์ประจำ	พระครูโสภณธรรมาภิรมณ์ (วิ ร ติ โ ส ภ ณ สี โ ล ห่อจันทร์) *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Nagpur University, India Nagpur University, India	๒๕๓๔ ๒๕๓๖ ๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.P.A. Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ University of Poona , India University of Poona, India Nagpur University, India	๒๕๒๕ ๒๕๒๙ ๒๕๓๑ ๒๕๓๕
อาจารย์	ดร.ณรงค์ชัย ปินทรามูล *****	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	University of Poona, India University of Delhi , India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย	๒๕๓๙ ๒๕๓๖ ๒๕๓๒
รอง ศาสตราจารย์	ดร. ดิปติ มั่นตะ *****	Ph.D. (English) M.A. (English) B.A. (English)	Tezpur Central University, India University of Poona, India College, Guwahati University, India	๒๕๔๗ ๒๕๓๘ ๒๕๓๖

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันความสัมพันธ์ทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ และระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นแนวทางเศรษฐกิจแบบไร้พรมแดนที่เน้นการใช้เทคโนโลยีระดับสูงเข้ามาเป็นเครื่องมือในการแข่งขัน ทำให้เกิดเขตการค้าเสรีหรือเขตเศรษฐกิจเสรีขึ้นอย่างมากมายหลายแห่งในโลก และเป็นแนวโน้มที่จะต้องเกิดและขยายตัวขึ้นในทั่วทุกดินแดน การดำเนินการการค้าในยุคการค้าเสรีเช่นนี้ องค์กรธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก กลางหรือขนาดใหญ่ ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับสากล ต่างต้องการองค์ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีระดับสูงเป็นเครื่องนำไปสู่เป้าหมายทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

ในยุคโลกาภิวัตน์ มนุษย์ถือว่าเป็นยุค High Technology มีความจำเป็นต้องพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ การได้บุคลากรที่มีคุณภาพเข้าทำงานในองค์กรจึงถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ทุกประเทศจะต้องทุ่มเทงบประมาณจัดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพตามที่กำหนดไว้ บุคลากรที่มีศักยภาพในด้านการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นบุคลากรที่เป็นที่ต้องการอย่างสูงของทุกหน่วยงาน ทั้งในทุกระดับเพื่อนำองค์กรให้บรรลุเป้าหมายให้มากที่สุด

วิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละปี สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเป็นเพราะคนไทยขาดศักยภาพในด้านภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ประเทศไทยประสบภาวะล้มละลายหนักกว่าประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศที่สามารถใช้ภาษาได้มีประสิทธิภาพ ต้องยอมรับว่า ตัวเลขทางเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องอาศัยธุรกิจส่งออกและธุรกิจท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งล้วนต้องอาศัยบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นตัวขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายทั้งสิ้น จึงเป็นเหตุให้ในเวลาต่อมารัฐบาลทุกรัฐบาล โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายขยายการศึกษาหลักสูตรนานาชาติในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไป และยังมีนโยบายเปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมเป็นต้นแบบหลายแห่งประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

โลกไร้พรมแดนที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ต้องอาศัยระบบสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตที่มีความเร็วสูง ล้วนมีผลกระทบโดยตรงทางสังคมและวัฒนธรรมของไทยอันเนื่องมาจากความเจริญของเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบัน การไหลบ่าของข้อมูลข่าวสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีผลกระทบอย่างมากต่อโครงสร้างทางสังคม ของประเทศไทย ทั้งโครงสร้างครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศ ที่ทำให้สภาพชีวิตและการดำเนินชีวิตของคนไทยต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีเรื่องของภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเกี่ยวข้องตลอดเวลา

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน
๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอก จึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามวิวัฒนาการของภาษาในโลก โดยการผลิตบุคลากรด้านภาษาศาสตร์ ที่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในสังคมและองค์กรที่จำเป็นต้องใช้ภาษา สามารถนำหรือพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาใช้ให้เป็นข้อได้เปรียบหรือเป็นเครื่องมือสร้างโอกาสพัฒนาประเทศ สังคมและองค์กรให้มีประสิทธิภาพ มีขีดความสามารถในการปรับตัวเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่เพื่อประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ กิจกรรมคณะสงฆ์ ประเทศชาติ สังคม องค์กรอาชีพ และมีคุณธรรมจริยธรรมในอาชีพ
๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่เน้นการเป็นสถาบันการเรียนรู้พลวัตระดับแนวหน้าในการผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรที่มีมาตรฐานคุณภาพการอุดมศึกษา และการสร้างความเป็นเลิศในการประยุกต์เทคโนโลยี และพัฒนานวัตกรรม อีกทั้งยังเป็นภาระหนึ่งของพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ดังนี้ ● ผลิตดุขฎิบัณฑิต ● วิจัยและพัฒนา ● ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ● ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน (เช่น รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/ภาควิชาอื่น หรือต้องเรียนจากคณะ/ภาควิชาอื่น) ๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น (ไม่มี) ๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน (ไม่มี)
๑๓.๓ การบริหารจัดการ ดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งมีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้รับผิดชอบหลัก โดยทำงานประสานกับคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยและคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ การดำเนินงานด้านวิชาการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญา ความสำคัญของหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่ง คณะสงฆ์ไทย ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงสถาปนาขึ้นเพื่อเป็น สถานศึกษา พระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์

มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต ระดับดุสิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือมี ปฏิปทาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีศรัทธา อุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีโลกทัศน์ที่ กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

๑.๒ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๒.๑ เพื่อผลิตดุสิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจภาษาศาสตร์ และสามารถวิเคราะห์ภาษา และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้านภาษาได้

๑.๒.๒ เพื่อผลิตดุสิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการนำความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ในการศึกษา การประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม และมีความสามารถเผยแผ่ พระพุทธศาสนาในฐานะพระธรรมทูตทั้งในและต่างประเทศ

๑.๒.๓ เพื่อผลิตดุสิตบัณฑิตให้มีจิตอาสา จริยาเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

๒ แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/ เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- ปรับปรุงหลักสูตรภาษาศาสตร์ ให้ มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด	- พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจาก หลักสูตรในระดับสากลที่ทันสมัย - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ - เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐและ เอกชนมามีส่วนร่วมในการพัฒนา หลักสูตร	- รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจในการใช้บัณฑิตของ ผู้ประกอบการ - ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจใน ด้านทักษะความรู้ ความ สามารถในการทำงาน โดย เฉลี่ยในระดับดี
- ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม และการ เปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาศาสตร์	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงในความ ต้องการของผู้ประกอบการด้าน ภาษาอังกฤษ	- รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจในการใช้บัณฑิตของ ผู้ประกอบการ - ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจใน ด้านทักษะความรู้ ความ สามารถในการทำงาน โดย เฉลี่ยในระดับดี

- พัฒนาบุคลากรด้านการสอน การวิจัยบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีประสบการณ์จากการนำความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง	- สนับสนุนบุคลากรด้านการสอนให้ทำงานวิจัยและพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ทำงานบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	- ปริมาณงานวิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่ออาจารย์ในหลักสูตร
--	---	--

หมวดที่ ๓

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา ๑.๑ ระบบ ระบบการศึกษาใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ การศึกษาภาคฤดูร้อนกำหนดให้มีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ การคิดหน่วยกิต - รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาค - รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาค - การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาค - การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตในระบบทวิภาค ๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน การเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการประจำหลักสูตร ๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี	๒. การดำเนินการหลักสูตร ๒.๑ วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน ๒.๑.๑ ระยะเวลาการศึกษา - ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม - ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน - เดือนมีนาคม - ภาคฤดูร้อน เดือนเมษายน
--	--

๒.๑.๒ การลงทะเบียนเรียน

(๑) จำนวนหน่วยกิตการลงทะเบียนเรียน

ให้ลงทะเบียนได้ไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๙ หน่วยกิต สำหรับการศึกษาภาคฤดูร้อน หากต้องลงทะเบียนเรียนนอกเหนือจากนี้ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๒) แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๔๘, (ฉบับที่ ๓), แก้ไขเพิ่มเติมปีพุทธศักราช ๒๕๔๙,

(๒) ระยะเวลาการลงทะเบียนเรียน

ลงทะเบียนก่อนเปิดภาคเรียน ๑ สัปดาห์

ระยะเวลาเพิ่ม - ถอนรายวิชา มีระยะเวลา ๒ สัปดาห์หลังเปิดภาคการศึกษา

๒.๑.๓ การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

ต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดของหลักสูตร โดยต้องได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนน จึงจะถือว่าเรียนจบหลักสูตร

๒.๒ การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษา

เฉพาะแบบศึกษาเต็มเวลา

๒.๓ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒) ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์ทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี นับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ และ

๓) ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๒.๔ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

นิสิตมีความแตกต่างในเรื่องวัยวุฒิและคุณวุฒิ รวมทั้งมีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สถิติและการวิจัย

๒.๕ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ ๒.๔

จัดสอนเสริมให้นิสิตในระหว่างภาคการศึกษา

๒.๖ แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี					
๒.๖.๑ แผนการรับนิสิต แบบ ๑.๑					
จำนวนนิสิต	ปีการศึกษา				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ชั้นปีที่ ๑	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
ชั้นปีที่ ๒	๐	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
ชั้นปีที่ ๓	๐	๐	๑๕	๑๕	๑๕
รวม	๑๕	๓๐	๔๕	๔๕	๔๕
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	๐	๐	๐	๑๕	๑๕

๒.๖.๒ แผนการรับนิสิต แบบ ๒.๑					
จำนวนนิสิต	ปีการศึกษา				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ชั้นปีที่ ๑	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
ชั้นปีที่ ๒	๐	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
ชั้นปีที่ ๓	๐	๐	๑๕	๑๕	๑๕
รวม	๑๕	๓๐	๔๕	๔๕	๔๕
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	๐	๐	๐	๑๕	๑๕

๒.๗ งบประมาณตามแผน					
๒.๗.๑ งบประมาณรายรับ					
ปีงบประมาณ	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
ค่าธรรมเนียมการศึกษา	๒,๒๗๙,๓๕๐	๔,๕๕๘,๗๐๐	๖,๘๓๘,๐๕๐	๖,๘๓๘,๐๕๐	๖,๘๓๘,๐๕๐
รายได้อื่นๆ จากงานวิจัย/บริการวิชาการ	๑๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	-	-	-	-	-
รวม	๒,๔๒๙,๓๕๐	๔,๗๕๘,๗๐๐	๗,๐๘๘,๐๕๐	๗,๑๓๘,๐๕๐	๗,๑๘๘,๐๕๐

๒.๗.๒ งบประมาณรายจ่าย					
ปีงบประมาณ	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑
งบบุคลากร	๑,๒๑๔,๖๗๐	๒,๓๗๙,๓๕๐	๓,๕๔๔,๐๒๐	๓,๕๖๙,๐๒๐	๓,๕๙๔,๐๒๐
งบดำเนินการ	๖๐๗,๓๓๐	๑,๑๘๙,๖๗๐	๑,๗๗๒,๐๑๐	๑,๗๘๔,๕๑๐	๑,๗๙๗,๐๑๐
งบลงทุน	๔๘๐,๘๗๐	๙๕๑,๗๔๐	๑,๔๑๗,๖๑๐	๑,๔๒๗,๖๑๐	๑,๔๓๗,๖๑๐
งบอุดหนุน โครงการ	๑๒๖,๔๔๐	๒๓๗,๙๔๐	๓๕๔,๔๑๐	๓๕๖,๙๑๐	๓๕๙,๔๑๐
รวม	๒,๔๒๙,๓๕๐	๔,๗๕๘,๗๐๐	๗,๐๘๘,๐๕๐	๗,๑๓๘,๐๕๐	๗,๑๘๘,๐๕๐

๒.๘ ระบบการศึกษา

ใช้ระบบการจัดการเรียนการสอนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒.๙ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถาบัน

สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ระหว่างสถาบันการศึกษาที่ขึ้นทะเบียนรับรองมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับชาติ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙

๓ หลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน

๓.๑ หลักสูตร

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต / โครงสร้างหลักสูตร

๑) หลักสูตรแบบ ๑.๑ ทำวิทยานิพนธ์อย่างเดียว และต้องศึกษารายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ซึ่งลงทะเบียนไว้แล้วตามที่บัณฑิตวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์ หรือคณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด จำนวน ๑๘ หน่วยกิต โดยไม่นับหน่วยกิต

๒) หลักสูตรแบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ศักยภาพรายวิชาไม่นับหน่วยกิต จำนวน ๑๘ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต รวมหน่วยกิต ๖๐ หน่วยกิต

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต แบบ ๑.๑	จำนวนหน่วยกิต แบบ ๒.๑
๑.หมวดวิชาบังคับ		
๑.๑ นับหน่วยกิต	-	๙
๑.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๑๘)	(๑๘)
๒ หมวดวิชาเอก	-	๙
๓ หมวดวิชาเลือก	-	๖
๔ วิทยานิพนธ์	๕๔	๓๖
รวมทั้งสิ้น	๕๔	๖๐

๓.๑.๓ รายวิชาในหลักสูตร แบบ ๑.๑

หมวดวิชาบังคับ จำนวน ๖ รายวิชา เป็นวิชาพื้นฐานที่นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิตจะต้องศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต ดังนี้

๘๐๔ ๑๐๑	สัมมนามหาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย	(๓)(๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๑	ศาสนภาษาศาสตร์	(๓)(๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๓	สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์ศึกษา	(๓)(๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๕	สัมมนาแบบคำและประโยค	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๘๐๗	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์	(๓) (๓-๐-๖)
๐๐๐ ๙๐๖	วีปัสสนากรรมฐาน	(๓) (๓-๐-๖)

วิทยานิพนธ์ จำนวน ๕๔ หน่วยกิต

๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์ ๕๔ หน่วยกิต

๓.๑.๔ รายวิชาในหลักสูตร แบบ ๒.๑

๑. หมวดวิชาบังคับเป็นวิชาพื้นฐานที่นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิตจะต้องศึกษาโดยกำหนดให้เป็นวิชานับหน่วยกิต ๙ หน่วยกิต และศึกษาวิชาอื่น ๆ ที่ไม่นับหน่วยกิต จำนวน ๑๘ หน่วยกิต ดังนี้

๑.๑ วิชาบังคับนับหน่วยกิต จำนวน ๙ หน่วยกิต

๘๐๔ ๑๐๑	สัมมนามหาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย	(๓)(๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๑	ศาสนภาษาศาสตร์	๓(๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๒	แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์ขั้นสูง	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๗๐๖	ระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์ขั้นสูง	๓ (๓-๐-๖)

๑.๒ วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต จำนวน ๑๘ หน่วยกิต

๘๐๘ ๗๐๓	สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์ศึกษา	(๓) (๓-๐-๖)
---------	-----------------------------	-------------

๘๐๘ ๗๐๔	แนวโน้มปัจจุบันทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๘๐๕	สัมมนาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและเชิงประวัติ	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๘๐๖	ภาษาศาสตร์เชิงสังคมและการวางแผนด้านภาษา	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๘๐๗	สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์	(๓) (๓-๐-๖)
๐๐๐ ๙๐๖	วีปัสสนากรรมฐาน	(๓) (๓-๐-๖)

๑.๓ วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิตเพิ่มเติม สำหรับผู้ที่ไม่ได้เรียนสาขาวิชาภาษาศาสตร์หรือไม่เคยเรียนวิชาเหล่านี้มาก่อน ต้องเรียนวิชาพื้นฐานเหล่านี้โดยไม่นับหน่วยกิต

๘๐๘ ๙๑๑	ภาษาศาสตร์พื้นฐาน	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๒	ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	(๓) (๓-๐-๖)

๒. หมวดวิชาเอก ๙ หน่วยกิต

๘๐๘ ๘๐๘	การวิเคราะห์ด้านระบบเสียง	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๘๐๙	การวิเคราะห์ด้านระบบคำ	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๐	การวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์และความหมาย	๓ (๓-๐-๖)

๓. หมวดวิชาเลือก ๖ หน่วยกิต

๘๐๘ ๙๑๓	ภาษาศาสตร์กับการสอนภาษา	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๔	ภาษาศาสตร์กับการแปล	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๕	สัมมนาภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๖	สัมมนาภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๗	สัมมนาการศึกษาภาษาถิ่น	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๘	ศึกษาวิจัยตามกำหนด	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๑๙	เรื่องเฉพาะทางอรรถศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๒๐	ภาษาศาสตร์เชิงสังคมและภาษาตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๒๑	ภาษาสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๘ ๙๒๒	ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)

๔. วิทยานิพนธ์

๘๐๐ ๓๐๐	วิทยานิพนธ์	๓๖ หน่วยกิต
---------	-------------	-------------

ความหมายของเลขรหัสประจำวิชา

๑. เลข ๓ ตัวแรก ตัวที่ ๑ แสดงคณะ ตัวที่ ๒-๓ แสดงภาควิชา / สาขาวิชา
๒. เลข ๓ ตัวหลัง ตัวที่ ๑ แสดงปีการศึกษา ตัวที่ ๒-๓ แสดงลำดับวิชา

๓.๑.๕ แผนการศึกษา

๓.๑.๕.๑ แผนการศึกษา แบบ ๑.๑

ภาคการศึกษาที่ ๑

	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๑	วิชาบังคับ	
	๘๐๔ ๑๐๑ สัมมนาหาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย	(๓)(๓-๐-๖)
	๘๐๘ ๗๐๑ ศาสนภาษาศาสตร์	(๓)(๓-๐-๖)
	๘๐๘ ๗๐๓ สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์ศึกษา	(๓)(๓-๐-๖)
	วิชาเอก	-
	วิชาเลือก	-
	รวมนับหน่วยกิต	
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๙)

ภาคการศึกษาที่ ๒

ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	หน่วยกิต
๒	วิชาบังคับ	
	๘๐๘ ๘๐๗ สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์	(๓)(๓-๐-๖)
	๘๐๘ ๗๐๕ สัมมนาระบบคำและประโยค	(๓)(๓-๐-๖)
	๐๐๐ ๙๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน	(๓)(๓-๐-๖)
	วิชาเอก	-
	วิชาเลือก	
	๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์	๖
	รวมนับหน่วยกิต	๖
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๙)

ภาคการศึกษาที่ ๓

ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๓	๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

ภาคการศึกษาที่ ๔

--

ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๔	๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

ภาคเรียน	ภาคการศึกษาที่ ๕ รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๕	๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

ภาคการศึกษาที่ ๖		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖	๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

๓.๑.๕.๒ แผนการศึกษา แบบ ๒.๑

ภาคการศึกษาที่ ๑

ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๑	วิชาบังคับ ๘๐๔ ๑๐๑ สัมมนามหาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย ๘๐๘ ๗๐๑ ศาสนภาษาศาสตร์ ๓๐๒ ๗๐๒ แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์ขั้นสูง ๘๐๘ ๗๐๓ สัทศาสตร์และสรีรศาสตร์ศึกษา วิชาเอก วิชาเลือก	(๓)(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖) (๓)(๓-๐-๖) - -
	รวมนับหน่วยกิต	๖
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๖)

ภาคการศึกษาที่ ๒		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๒	วิชาบังคับ	
	๘๐๘ ๘๐๖ ระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์ ขั้นสูง	๓(๓-๐-๖)
	๘๐๘ ๘๐๕ สัมมนาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบเชิง ประวัติ	(๓)(๓-๐-๖)
	วิชาเอก	
	๘๐๘ ๘๐๘ การวิเคราะห์ด้านระบบเสียง ๘๐๘ ๘๐๙ การวิเคราะห์ด้านระบบคำ	๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖)
	รวมนับหน่วยกิต	๙
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๓)

ภาคการศึกษาที่ ๓		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๓	วิชาบังคับ	
	๘๐๘ ๗๐๔ แนวโน้มปัจจุบันทางวากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์	(๓)(๓-๐-๖)
	๘๐๘ ๙๑๒ ภาษาศาสตร์เชิงสังคมและการ วางแผนด้านภาษา	(๓)(๓-๐-๖)
	วิชาเอก	
	๘๐๘ ๙๑๐ การวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์และ ความหมาย	๓(๓-๐-๖)
	วิชาเลือก	
	๘๐๘ ๙๑๓ ภาษาศาสตร์กับการสอนภาษา ๘๐๘ ๙๑๔ ภาษาศาสตร์กับการแปล	๓(๓-๐-๖) ๓(๓-๐-๖)
	รวมนับหน่วยกิต	๙
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๖)

ภาคการศึกษาที่ ๔		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๔	วิชาบังคับ	
	๐๐๐ ๙๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน	(๓)(๓-๐-๖)
	วิชาเอก	-
	วิชาเลือก	-
	๘๐๐ ๓๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๓)

ภาคการศึกษาที่ ๕		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๕	วิชาบังคับ	-
	วิชาเอก	-
	วิชาเลือก	-
	๘๐๐ ๓๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

ภาคการศึกษาที่ ๖		
ภาคเรียน	รหัสวิชา / สาขาวิชา	จำนวนหน่วยกิต
๖	วิชาบังคับ	-
	วิชาเอก	-
	วิชาเลือก	-
	๘๐๐ ๓๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-

๑๘. แนวสัณเขปรายวิชา (รายละเอียดภาคผนวก ก)

๓. อาจารย์ประจำหลักสูตร

๓.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	ปีที่จบ
อาจารย์ประจำ	พระราชวรมนี (พล อากาศโร ไชยวิชชุ) *****	พธ.บ. (ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.Phil. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Delhi University, India Delhi University, India Delhi University, India	๒๕๓๒ ๒๕๓๕ ๒๕๓๗ ๒๕๔๑
อาจารย์ประจำ	พระครูโสภณธรรมาภิรมย์ (วิรัตน์ โสภณสีโล หอจันทร์) *****	พธ.บ. (บริหารการศึกษา) M.A. (Linguistics) Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ Nagpur University, India Nagpur University, India	๒๕๓๔ ๒๕๓๖ ๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุริยา วรเมธี (นักปราชญ์) *****	พธ.บ.(ปรัชญา) M.A. (Linguistics) M.P.A. Ph.D. (Linguistics)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ University of Poona, India University of Poona , India Nagpur University, India	๒๕๒๕ ๒๕๒๙ ๒๕๓๑ ๒๕๓๕
อาจารย์	ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล *****	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	University of Poona, India University of Delhi , India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย	๒๕๓๙ ๒๕๓๖ ๒๕๓๒
รอง ศาสตราจารย์	ดร. ดิปีทัม หันตะ *****	Ph.D. (English) M.A. (English) B.A. (English)	Tezpur Central University, India University of Poona, India College, Guwahati University, India	๒๕๔๗ ๒๕๓๘ ๒๕๓๖

๓.๒ อาจารย์พิเศษ				
ตำแหน่ง	ชื่อ ฉายา/ นามสกุล	วุฒิการศึกษา	สถาบันที่สำเร็จ	
ศาสตราจารย์	ดร.อุดม วโรตม์ลิขิตต์	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) กศ.บ.(เกียรตินิยม)	Texas University USA. Michican University USA วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร)	
รองศาสตราจารย์	ดร.อมร แสงมณี	Ph.D. (Linguistics)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
รองศาสตราจารย์	ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ. (มานุษยสงเคราะห์ ศาสตร์)	University of Poona, India University of Poona, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	
อาจารย์	ดร.คำเอียง กองสิน	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ. (มานุษยสงเคราะห์ ศาสตร์)	University of Poona, India University of Poona, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	
อาจารย์	ดร.จรรยา อินอ่อง	Ph.D. (Linguistics) M.A. (English) M.A. (Linguistics) พธ.บ(บริหารการศึกษา)	University of Poona, India University of Poona, India University of Poona, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	
อาจารย์	ดร.สมร เกษสม	Ph.D. (App. Linguistics) M.A. (Linguistics) พ ธ . บ . (ม า นุ ช ย สงเคราะห์ศาสตร์)	University of Poona, India University of Poona, India มหาวิทยาลัยมหาจุฬาฯ	
อาจารย์	ดร.สำเนียง เมือง นิล	Ph.D. (Linguistics) M.A. (Linguistics) พธ.บ.(ครุศาสตร์)	Delhi University, India Delhi University, India มหาวิทยาลัยมกาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	

๔. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำดัชนีนิพนธ์

ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ ได้กำหนดให้นิสิตทำดัชนีนิพนธ์หรืองานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ตามระเบียบที่กำหนดไว้ในคู่มือการทำโครงการวิทยานิพนธ์ตามแบบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔.๑ คำอธิบายโดยย่อ

การวิจัยทางภาษาศาสตร์เป็นการวิเคราะห์ด้านภาษาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ และออกแบบการเรียนการสอนเน้นภาษาศาสตร์ เพื่อนำเอาผลการวิจัยมาเชื่อมโยงและบูรณาการ พร้อมทั้งใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และโครงการวิจัยต้องได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

๔.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตสามารถทำงานเป็นทีม มีความรู้ความเข้าใจระเบียบวิธีการศึกษา สามารถคิดและวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีหลักการ สามารถสร้างโครงการตามระเบียบการศึกษา สามารถวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบ และมีประสบการณ์ในการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งเพิ่มทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์และทักษะการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

๔.๓ ช่วงเวลา

๔.๓.๑ นิสิตแบบ ๑.๑ จะเสนอหัวข้อและโครงร่างดัชนีนิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำดัชนีนิพนธ์ได้หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว

๔.๓.๒ นิสิตแบบ ๒.๑ จะเสนอหัวข้อและโครงร่างดัชนีนิพนธ์เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำดัชนีนิพนธ์ได้ เมื่อได้ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมในรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๔.๓.๓ คณะกรรมการควบคุมดัชนีนิพนธ์ต้องมีทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ท่าน แต่ไม่เกิน ๓ ท่าน ทั้งนี้จะต้องมีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ ท่าน

๔.๓.๔ นิสิตแบบ ๑.๑ มีสิทธิขอสอบดัชนีนิพนธ์ได้ต่อเมื่อทำดัชนีนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ โดยใช้เวลาทำดัชนีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ นับจากวันที่ลงทะเบียนทำดัชนีนิพนธ์

๔.๓.๕ นิสิตแบบ ๒.๑ มีสิทธิขอสอบดัชนีนิพนธ์ได้ เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบตามที่กำหนด และได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ และทำดัชนีนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ โดยใช้เวลาทำดัชนีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๘ เดือน นับจากวันที่ลงทะเบียนทำดัชนีนิพนธ์

๔.๔ การสอบคุณสมบัติ

นิสิตจะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติทั้งข้อเขียนและปากเปล่าหลังจากที่ศึกษารายวิชาครบถ้วน และได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ในการจัดสอบวัดคุณสมบัติ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์อย่างน้อย ๓ ท่าน เป็นคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ ทั้งนี้ให้มีกรรมการอย่างน้อย ๑ ท่าน มาจากสาขาวิชาที่สอบหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีใช้อาจารย์ที่ปรึกษาและให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติดำเนินการสอบให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกณฑ์ในการสอบผ่านและการสอบแก้ตัวให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

วิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙

การสอบวัดคุณสมบัติประกอบด้วยวิชาบังคับ และหมวดวิชาเอกที่นิสิตเลือกเรียน นิสิตต้องสอบผ่านข้อเขียนทุกหมวดและการสอบปากเปล่า จึงมีสิทธิ์นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ การประเมินผลการสอบข้อเขียนและปากเปล่าให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาและดุลพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๔.๕ การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

นิสิตต้องสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่โครงการกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธาน ได้แก่ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย

(๒) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกิน ๓ ท่าน

ในกรณีที่คณะกรรมการที่ปรึกษา และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีมติให้นิสิตปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ภายหลังการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ให้นิสิตดำเนินการแก้ไขและนำวิทยานิพนธ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้งฉบับให้คณะกรรมการที่ปรึกษาและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์พิจารณา หากคณะกรรมการดังกล่าวให้ความเห็นชอบและลงนามผลการสอบผ่าน จึงจะถือว่านิสิตได้สอบป้องกันวิทยานิพนธ์และผ่านการสอบที่สมบูรณ์ เพื่อนำออกเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยการตีพิมพ์ผลงานดังกล่าวในวารสารวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ และ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษของนิสิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่นอกเหนือไปจากความคาดหวังโดยทั่วไปที่สถาบัน คณะ หรือภาควิชาพยายามพัฒนาให้มีขึ้นในตัวของนิสิตหลักสูตรนี้ โดยชี้ให้เห็นถึงกลยุทธ์การสอนและกิจกรรมนิสิตที่จะใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้น

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
๑. M – Morality มีมารยาททางกายและวาจาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ	มีการฝึกฝนด้านระเบียบวินัยกิริยามารยาททั้งทางกายและวาจาที่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย การพูด
๒. A – Awareness รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม	มีการส่งเสริมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมปัจจุบันในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี
๓. H – Helpfulness มีศรัทธา อุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีศรัทธาอุทิศตนเพื่อทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการให้ออกค่ายบัณฑิตอาสาพัฒนาชุมชน
๔. A – Ability มีความสามารถในการแก้ปัญหา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีทักษะในการแก้ปัญหาดตนเองและสังคม โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning: PBL) เพื่อนำไปสู่การคิดแก้ไขปัญหาที่ต่าง ๆ ตามหลักพุทธธรรม
๕. C – Curiosity มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด	มีการส่งเสริมให้นิสิตแสวงหาความรู้รอบด้าน คิดสร้างสรรค์ ต่อยอดองค์ความรู้ ด้วยการศึกษาค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม
๖. H - Hospitality มีน้ำใจเสียสละเพื่อส่วนรวม	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ
๗. U – Universality มีโลกทัศน์กว้างไกล	มีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ด้านพระพุทธศาสนาและสังคม
๘. L – Leadership มีความเป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา	มีการส่งเสริมให้นิสิตวางตนเป็นแบบอย่างด้านจิตใจและปัญญา
๙. A – Aspiration มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม	มีการส่งเสริมให้นิสิตฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม โดยการบูรณาการหลักคุณธรรมจริยธรรมไว้ในรายวิชาต่างๆ

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

๒.๑.๑ ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นิสิตต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จทางธุรกิจ การประกอบสัมมาชีพ และความมั่นคงในชีวิตและความมั่นคงของสังคมโดยภาพรวม บัณฑิตจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับการประกอบอาชีพในสาขาวิชาอื่น ๆ อาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ทั้ง ๖ ข้อ เพื่อให้นิสิตสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ที่ศึกษา รวมทั้งอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรมอย่างน้อย ๖ ข้อตามที่ระบุไว้ ดังนี้

- (๑) มีพรหมวิหารธรรม และกตัญญูตเวทิตาธรรม
- (๒) มีปฏิปทาน่าเลื่อมใสในการแสดงออกทางกายและวาจา
- (๓) มีวินัยเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม โดยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๔) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นคณะและสามารถแก้ไขปัญหาคือขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๕) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๒.๑.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการนั่งหมัดต้องเป็นปริณทล และการแต่งกายต้องเป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย นิสิตต้องมีความรับผิดชอบ ในการทำงานเป็นกลุ่มนั้นต้องฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือลอกการบ้านของผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนิสิตที่ทำดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เสียสละ

๒.๑.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ประเมินจากการตรงเวลาของนิสิตในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการเข้าร่วมกิจกรรม
- ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ปริมาณการกระทำทุจริตในการสอบ
- ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๒.๒ ความรู้

๒.๒.๑ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นิสิตต้องมีความรู้ความสามารถวิเคราะห์วิชาที่ศึกษาในสาขาวิชาภาษาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษานั้น ต้องเป็นสิ่งที่นิสิตต้องรู้เพื่อใช้ประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคม ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจศาสตร์และโครงสร้างภาษาของโลก
- (๒) มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) มีความสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการของภาษา
- (๔) มีความรู้ ความเข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง
- (๕) มีความสามารถประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่พุทธธรรมได้
- (๖) มีความสามารถบูรณาการความรู้ด้านภาษากับพระพุทธศาสนาและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ควรจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม

๒.๒.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนิสิตในด้านต่าง ๆ คือ

- (๑) การทดสอบย่อย
- (๒) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (๓) ประเมินจากรายงานที่นิสิตจัดทำ
- (๔) ประเมินจากแผนธุรกิจหรือโครงการที่นำเสนอ
- (๕) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- (๖) ประเมินจากรายวิชาที่มีการศึกษาภาคสนาม

๒.๓ ทักษะทางปัญญา

๒.๓.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นิสิตต้องสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพได้ โดยพึ่งตนเองได้เมื่อจบการศึกษาแล้ว ดังนั้นนิสิตจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษา

อาจารย์ต้องเน้นให้นิสิตคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา รวมทั้งแนวคิดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นิสิตต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้

- (๑) คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถสืบค้น ศึกษา และประเมินวิชาที่เรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่าง

สร้างสรรค์

- (๓) สามารถศึกษาวิเคราะห์ สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการตามทฤษฎีภาษาศาสตร์
- (๔) สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๒.๓.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) กรณีศึกษาทางการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษ
- (๒) การอภิปรายกลุ่ม
- (๓) ให้นิสิตมีโอกาสดูปฏิบัติจริง

๒.๓.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา นี้สามารถทำได้โดยการออกข้อสอบที่ให้นิสิตแก้ปัญหา อธิบายแนวคิดของการแก้ปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาโดยการประยุกต์ความรู้ที่เรียนมา หลีกเลียงข้อสอบที่เป็นการเลือกคำตอบที่ถูกต้องมาคำตอบเดียวจากกลุ่มคำตอบที่ให้มา ไม่ควรมีคำถามเกี่ยวกับนิยามต่าง ๆ

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนิสิต เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น

๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๒.๔.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ

นิสิตต้องออกไปประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คนที่มาจากสถาบันอื่น และคนที่จะมาเป็นผู้บังคับบัญชา หรือคนที่จะมาอยู่ใต้บังคับบัญชา ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคนต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นอาจารย์ต้องสอดแทรกวิธีการที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้นิสิตระหว่างที่สอนวิชา หรืออาจให้นิสิตไปเรียนวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ ที่เกี่ยวกับคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่อการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ระหว่างกลุ่ม ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน
- (๓) สามารถใช้ความรู้ในวิชาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม
- (๔) สามารถริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม
- (๕) สามารถแสดงจุดยืนอย่างเหมาะสมทั้งของตนเองและของส่วนรวม
- (๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๒.๔.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ใช้การสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นข้ามหลักสูตร หรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้มีประสบการณ์ โดยมีความ

คาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- (๒) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
- (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป
- (๕) มีภาวะผู้นำ

๒.๔.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) คุณสมบัติต่าง ๆ นี้สามารถวัดร่วมกับคุณสมบัติในข้อ ๕.๑, ๕.๒, และ ๕.๓ ได้ในระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกัน
- (๒) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนิสิตในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน และสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็นของข้อมูลที่ได้

๒.๕ ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๕.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นิสิตต้องมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ขั้นต่ำดังนี้

- (๑) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- (๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ปัญหาโดยใช้สารสนเทศทางภาษาศาสตร์หรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน โดยสามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

๒.๕.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดยอาจให้นิสิตแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพต่อนิสิตในชั้นเรียน อาจมีการวิจารณ์เชิงวิชาการระหว่างอาจารย์และกลุ่มนิสิต

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นิสิตได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง และนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์

๒.๕.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- (๑) การทดสอบความรู้และเทคนิคการวิเคราะห์และวิจารณ์ทฤษฎีหรือแนวคิดใหม่ ๆ
- (๒) การทำงานวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนการเขียนรายงาน และการนำเสนอผลงาน

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

แสดงให้เห็นว่าแต่ละรายวิชาในหลักสูตรรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ในด้านใดบ้าง (สัมพันธ์กับการพัฒนาผลการเรียนรู้แต่ละด้านตามข้อ ๒) โดยระบุว่าเป็นความรับผิดชอบหลักหรือความรับผิดชอบรอง โดยที่ผลการเรียนรู้แต่ละข้อของด้านต่างๆ ในตารางมีความหมายดังต่อไปนี้

๑. คุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีพรหมวิหารธรรม และกตัญญูกตเวทิตาธรรม
- (๒) มีปฏิปทาน่าเลื่อมใสในการแสดงออกทางกายและวาจา
- (๓) มีวินัยเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม โดยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๔) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นคณะและสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๕) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๖) มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

๒. ความรู้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจศาสตร์และโครงสร้างภาษาของโลก
- (๒) มีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) มีความสามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและวิวัฒนาการของภาษา
- (๔) มีความรู้ ความเข้าใจและสนใจพัฒนาความรู้ ความชำนาญด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง
- (๕) มีความสามารถประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแผ่พุทธธรรมได้
- (๖) มีความสามารถบูรณาการความรู้ด้านภาษากับพระพุทธศาสนาและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ทักษะทางปัญญา

- (๑) คิดอย่างมีวิจารณญาณและอย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถสืบค้น ตีความ และประเมินวิชาที่เรียนเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

(๓) สามารถศึกษาวิเคราะห์ สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการตามทฤษฎีภาษาศาสตร์

(๔) สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้และทักษะด้านภาษาศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(๑) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) สามารถให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่อการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ระหว่างกลุ่ม ทั้งในบทบาทของผู้นำ หรือบทบาทของผู้ร่วมทีมทำงาน

(๓) สามารถใช้ความรู้ในวิชาชี้นำสังคมในประเด็นที่เหมาะสม

(๔) สามารถริเริ่มแสดงประเด็นในการแก้ไขสถานการณ์ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

(๕) สามารถแสดงจุดยืนอย่างเหมาะสมทั้งของตนเองและของส่วนรวม

(๖) มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๕. ทักษะในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(๑) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน

(๒) สามารถแนะนำประเด็นการแก้ไขปัญหาโดยใช้สารสนเทศทางภาษาศาสตร์หรือการแสดงสถิติประยุกต์ต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างสร้างสรรค์

(๓) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน โดยสามารถเลือกใช้รูปแบบของสื่อการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) สามารถใช้สารสนเทศและเทคโนโลยีสื่อสารอย่างเหมาะสม

แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

[illegible]

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม						๒. ความรู้						๓. ทักษะทาง ปัญญา				๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล และความรับผิดชอบ						๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
๘๐๔ ๑๐๑ สัมมนาวิทยาลัยสงฆ์ กับสังคมไทย ๓ (๓-๐-๖)	●	●	●	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	๐	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐
๘๐๘ ๗๐๑ ศาสนภาษาศาสตร์ ๓ (๓-๐-๖)	๐	●	๐	●	●	๐	●	●	●	●	●	๐	●	●	●	๐	●	●	๐	๐	●	๐	●	๐	●	๐
๘๐๘ ๗๐๒ แนวคิดและทฤษฎี ภาษาศาสตร์ขั้นสูง ๓(๓-๐-๖)	๐	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	๐	●	●	๐
๘๐๘ ๗๐๖ ระเบียบวิธีวิจัยทาง ภาษาศาสตร์ขั้นสูง๓(๓-๐-๖)	●	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	๐	๐	๐	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	๐	●	●	๐	๐
๒.วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต จำนวน ๑๘ หน่วยกิต																										
๘๐๘ ๗๐๓ สัทศาสตร์และสรีศาสตร์ ศึกษา (๓) (๓-๐-๖)	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	●
๘๐๘ ๗๐๔ แนวโน้มปัจจุบัน ทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ (๓) (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	๐	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	๐
๘๐๘ ๘๐๕ สัมมนาภาษาศาสตร์ เปรียบเทียบและเชิงประวัติ(๓) (๓-๐-๖)	๐	๐	●	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●
๘๐๘ ๘๐๖ ภาษาศาสตร์เชิงสังคม และการวางแผนด้านภาษา (๓) (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	๐
๘๐๘ ๘๐๗ สัมมนาระเบียบวิธีวิจัย ทางภาษาศาสตร์ (๓) (๓-๐-๖)	๐	๐	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	๐	●	●	๐	๐

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม						๒. ความรู้						๓. ทักษะทางปัญญา				๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
๘๐๐ ๙๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน (๓) (๓-๐-๖)	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐
วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิตเพิ่มเติม																										
๘๐๘ ๙๑๐ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (๓) (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐
๘๐๘ ๙๑๒ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (๓) (๓-๐-๖)	●	●	๐	๐	●	๐	๐	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	๐	๐	●	๐
๒. หมวดวิชาเอก ๙ หน่วยกิต	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	๐	๐	●	●
๘๐๘ ๘๐๘ การวิเคราะห์ด้านระบบเสียง ๓ (๓-๐-๖)	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	●	๐	๐	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	●	๐	๐	●	๐	●	●
๘๐๘ ๘๐๙ การวิเคราะห์ด้านระบบคำ ๓ (๓-๐-๖)	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	●
๘๐๘ ๙๑๐ การวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์และความหมาย๓ (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	๐	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	๐
๓. หมวดวิชาเลือก ๖ หน่วยกิต	๐	๐	●	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●
๘๐๘ ๙๑๓ ภาษาศาสตร์กับการสอนภาษา ๓ (๓-๐-๖)	๐	๐	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	๐	●	●	๐	๐
๘๐๘ ๙๑๔ ภาษาศาสตร์กับการแปล ๓ (๓-๐-๖)	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐
๘๐๘ ๙๑๕ สัมมนาภาษาศาสตร์เอเชีย	●	●	●	●	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	●	๐	●	๐

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม						๒. ความรู้						๓. ทักษะทางปัญญา				๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ						๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔
อาคเนย์ ๓(๓-๐-๖)																										
๘๐๘ ๙๑๖สัมมนาภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ๓ (๓-๐-๖)	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	๐	๐	●	●
๘๐๘ ๙๑๗ สัมมนาการศึกษาภาษาถิ่น ๓ (๓-๐-๖)	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	●
๘๐๘ ๙๑๘ศึกษาวิจัยตามกำหนด ๓ (๓-๐-๖)	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	●
๘๐๘ ๙๑๙เรื่องเฉพาะทางอรรถศาสตร์ ๓ (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	๐	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	●
๘๐๘ ๙๒๐ภาษาศาสตร์เชิงสังคมและภาษาตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ๓ (๓-๐-๖)	๐	๐	●	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	๐	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●
๘๐๘ ๙๒๑ภาษาสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง ๓ (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	๐
๘๐๘ ๙๒๒ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ๓ (๓-๐-๖)	●	●	●	●	๐	●	๐	๐	●	●	●	๐	๐	●	●	๐	๐	๐	●	●	●	●	●	●	๐	๐
วิทยานิพนธ์																										
๘๐๐ ๓๐๐วิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต	๐	●	●	●	●	๐	๐	●	๐	●	●	๐	๐	●	●	●	●	๐	●	๐	●	๐	๐	●	●	●

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยเรื่องลำดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. กระบวนการสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

การกำหนดระบบและกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพื่อแสดงหลักฐานยืนยัน หรือ สนับสนุนว่านิสิตและคณาจารย์บัณฑิตทุกคนมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ทุกด้านเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์ เป็นอย่างน้อย

๒.๑. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ในการทวนสอบในทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การสัมมนา การทำคณาธิพนธ์ จะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์ การประเมินผลการเรียนรู้ โดยให้เป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในการ ออกข้อสอบหรือกำหนดกลไกและกระบวนการสอบ และมีการประเมินแผนการสอนสัมพันธ์กับการประเมิน ข้อสอบ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนจากผลการสอบ โดยคณะกรรมการ ประจำหลักสูตร และ/หรือ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงการประเมินอาจารย์ และการประเมินผลการเรียนการสอนโดยนิสิตเอง ส่วนการทวนสอบในระดับ หลักสูตร ให้มีระบบประกัน คุณภาพภายในของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เอง ระบบประกันคุณภาพภายในระดับคณะ และระบบประกัน คุณภาพภายในระดับสถาบัน เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตและรายงานผล

๒.๒.การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตหลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิตหลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา เน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผล ของการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อของคณาธิพนธ์ โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลที่ได้มา เป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพของหลักสูตร การพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร และ กระบวนการเรียน การสอน โดยมีหัวข้อการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้นิสิต ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑.สถานะการได้งานทำคณาธิพนธ์ ประเมินจากการได้ทำงานตรงตามสาขาหรือในสาขาที่ เกี่ยวข้อง และระยะเวลาในการหางาน โดยทำการประเมินจากคณาธิพนธ์แต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๒.๒.๒.ตำแหน่งงานและความก้าวหน้าในสายงานของคณาธิพนธ์

๒.๒.๓ ความพึงพอใจของคณาธิพนธ์ ต่อความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร ที่ใช้ในการ ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๒.๔ ความพึงพอใจของผู้ใช้คณาธิพนธ์หรือนายจ้าง พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการเสนอแนะต่อสิ่งที่ คาดหวังหรือต้องการจากหลักสูตรในการนำไปใช้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

๒.๒.๕ ความเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์พิเศษและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษาของคณาธิพนธ์ที่สำเร็จการศึกษา กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้นิสิต องค์กรความรู้ และการปรับปรุง หลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษา และสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๖ ผลงานของนิสิตและคณาธิพนธ์ที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น

- จำนวนผลงานวิจัยที่เผยแพร่
- จำนวนสิทธิบัตร
- จำนวนกิจกรรมเพื่อสังคมและประเทศชาติ

- จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์การที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๓.๑ การสำเร็จการศึกษา

☒ แผน ก แบบ ก (๒)

คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

- ☒ ได้รับแต้มคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม
- ☒ สอบผ่านภาษาต่างประเทศ ๑ ภาษา (ระบุภาษาที่สถาบันฯ กำหนด) ภาษาอังกฤษ
- ☒ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (qualifying exam)
- ☒ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า
- ☒ ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer – review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา

☒ เกณฑ์อื่น ๆ ต้องปฏิบัติตามวิปัสสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

☒ แผน ข

คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

- ☒ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม
- ☒ สอบผ่านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษา (ระบุภาษาที่สถาบันฯ กำหนด) ภาษาอังกฤษ
- ☒ สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (qualifying exam)
- ☒ ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer – review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชา
- ☒ เกณฑ์อื่น ๆ ต้องปฏิบัติตามวิปัสสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา คณะและหลักสูตรที่สอน โดยสาระประกอบด้วย

- บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในพันธกิจของสถาบัน
- สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์ และกฎระเบียบต่างๆ
- หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และ กิจกรรมต่างๆ ของสาขาวิชา

และมีอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง โดยมีหน้าที่ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อการเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในสาขา ฯ มีการนิเทศการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องสอนและมีการประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้สร้างสมประสบการณ์ในงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่รับผิดชอบเพื่อการส่งเสริมการสอนและวิจัยอย่างต่อเนื่องทั้งอาจารย์เก่าและอาจารย์ใหม่โดยการสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ทุนทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทาง วิชาการทั้งในประเทศ/หรือต่างประเทศ การลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒.๒. การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๓. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริหารวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๒.๔. มีการกระตุ้นอาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชา

๒.๕. ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและมีความเชี่ยวชาญในสาขา

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การบริหารหลักสูตร

จัดให้มีคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตร (คณะกรรมการจัดทำรายวิชา) แต่ละรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร พร้อมทั้งมีกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยดำเนินการตามรายละเอียดต่อไปนี้

- มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา (มคอ.๓)
- รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย
- มีอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) อาจารย์ที่ปรึกษา

คณาจารย์ มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ (ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา) และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

- มีการพัฒนาทักษะการสอนและการให้การศึกษาของคณาจารย์
- มีการประเมินและวิเคราะห์ข้อสอบให้ได้มาตรฐาน
- มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร

มีการประกันคุณภาพคุณฐึนึพณั

โดยดำเนินการตามข้อบั้คบัมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ (ภาคผนวก ข) ในหัวข้อหลักดังนี้

- การทำคุณฐึนึพณั
- การสอบประมวลความรู้
- การสอบวัดคุณสมบั้ติ
- การสอบคุณฐึนึพณั

๒. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

๒.๑. การบริหารงบประมาณ

คณะจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ และ วัสดุครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต

๒.๒. ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

คณะมนุษยศาสตร์ มีความพร้อมด้านหนังสือตำราเฉพาะทาง และมีอุปกรณ์ที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างพอเพียง ซึ่งมีเอกสารสิ่งพิมพ์และสื่อการศึกษาที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาภาษาศาสตร์ ดังนี้

ในปีการศึกษา ๒๕๕๓

หมวดเบ็ดเตล็ดทั่วไป	จำนวน	๑,๙๔๑	เล่ม
หมวดปรัชญา	จำนวน	๓,๗๐๒	เล่ม
หมวดศาสนา	จำนวน	๑๘,๗๖๑	เล่ม
หมวดสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์	จำนวน	๒๗,๔๗๑	เล่ม
หมวดภาษาศาสตร์	จำนวน	๓,๕๑๐	เล่ม
หมวดวรรณคดี	จำนวน	๓,๐๒๑	เล่ม
วารสารภาษาไทย	จำนวน	๓๖	ชื่อเรื่อง
วารสารภาษาอังกฤษ	จำนวน	๖	ชื่อเรื่อง

นอกจากนี้ ยังมีสื่อการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ เช่น VCD, DVD, CD – ROM, แผ่นที่, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบริการห้องสมุดผ่านอินเทอร์เน็ตทั่วประเทศ (Journal-Link) และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

๒.๓. การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่ม

มีการประสานงานกับห้องสมุดกลางในการจัดซื้อหนังสือและทำตำราเกี่ยวข้อง เพื่อบริหารให้อาจารย์และนิสิตได้ค้นคว้า และใช้ประกอบการเรียนการสอน ในการประสานการจัดซื้อหนังสือนั้นอาจารย์ผู้สอนแต่ละรายวิชาจะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ ตลอดจนสื่ออื่นๆที่จำเป็น นอกจากนี้อาจารย์พิเศษที่เชิญมาสอนบางรายวิชาและบางหัวข้อ ก็มีส่วนในการเสนอแนะรายชื่อหนังสือ สำหรับให้ห้องสมุดกลางจัดซื้อหนังสือด้วย และในส่วนของคุณะฯ จะมีการสั่งซื้อหนังสือ ตำรา หรือวารสารเฉพาะทาง เพื่อให้บริการห้องสมุดย่อยด้วย

๒.๔ การประเมินความพึงพอใจของทรัพยากร

มีเจ้าหน้าที่ประจำห้องสมุดของคณะฯ ซึ่งจะประสานงานการจัดซื้อจัดหาหนังสือเพื่อเข้าห้องสมุด ประจำคณะมนุษยศาสตร์และทำหน้าที่ประเมินความพอเพียงของหนังสือ ตำรา นอกจากนี้มี เจ้าหน้าที่ด้านโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อของอาจารย์

๓. การบริหารคณาจารย์

๓.๑ การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาภาษาศาสตร์

๓.๒ การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอน จะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผล และให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรและได้ชุขวิ บัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะชุขวิบัณฑิตที่พึงประสงค์

๓.๓ การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ

สำหรับอาจารย์พิเศษถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ตรงจากการ ปฏิบัติมาให้บัณฑิต ดังนั้นทางสาขาวิชาฯ จึงกำหนดนโยบายว่าจะต้องมีการเชิญอาจารย์พิเศษหรือวิทยากรมา บรรยาย โดยที่อาจารย์พิเศษหรือวิทยากรจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง หรือมีวุฒิการศึกษาอย่างต่ำ ปริญญาเอก

๔. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

๔.๑ การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

บุคลากรสายสนับสนุนควรมีวุฒิปริญญาโทเกี่ยวข้องกับภาระงานที่รับผิดชอบ และมีความรู้ด้าน ภาษา และภาษาศาสตร์ประยุกต์

๔.๒ การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

บุคลากรต้องเข้าใจโครงสร้างและธรรมชาติของหลักสูตร และจะต้องสามารถบริการให้อาจารย์ สามารถใช้สื่อการสอนได้อย่างสะดวก

๕. การสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่นิสิต

๕.๑ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอื่นๆแก่นิสิต

คณะกรรมการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นิสิตทุกคน โดยนิสิตที่มีปัญหาในการเรียน สามารถปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ โดยอาจารย์ของคณะทุกคนจะต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ ปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิต และทุกคนต้องกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา (Office Hours) เพื่อให้บัณฑิตเข้า ปรึกษาได้ นอกจากนี้ยังมีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาชุขวิบัณฑิต ซึ่งจะคอยชี้แนะ กระบวนการในการพัฒนา ศักยภาพการเรียนรู้ และ การวิจัย และ มีระบบให้ข้อมูลย้อนกลับจากผลการศึกษาและการประเมินด้าน ต่างๆ เพื่อให้บัณฑิตได้มีการพัฒนาตนเอง

๕.๒ การอุดหนุนของนิสิต

กรณีนิสิตมีความสงสัยเกี่ยวกับผลการประเมินในรายวิชาใดสามารถที่จะยื่นคำร้องขอ

กระดาษคำตอบในการสอบ ตลอดจนคะแนนและวิธีการประเมินของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้

๖. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือ ความพึงพอใจของผู้ใช้คุณวุฒิบัณฑิต

- มีการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเปิดและการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี
- มีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้คุณวุฒิบัณฑิตและนายจ้าง (ทุกๆ ปีการศึกษา)
- มีการติดตามการพัฒนาอาชีพและความก้าวหน้าในการทำงานของคณาจารย์บัณฑิต เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษา เพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้ เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุม เพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินการหลักสูตร	X	X	X	X	X
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และ/หรือ มาตรฐานวิชาชีพสาขา	X	X	X	X	X
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๓ (มี มคอ.๔ รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม) อย่างน้อยเปิดการเรียนการสอนในแต่ละภาคให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ตามแบบมคอ.๕ และ ๖ ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๕. จัดทำรายงานการดำเนินการหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชา ที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๗. มีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ ประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงาน ที่รายงานใน มคอ. ๗ ปีที่แล้ว		X	X	X	X

๘. อาจารย์ใหม่ทุกคน (ถ้ามี) ได้รับการปฐมนิเทศหรือแนะนำด้านการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
๙. อาจารย์ทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ / หรือ วิชาชีพ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	X	X	X	X	X
๑๐. จำนวนข้อมูลบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนได้รับพัฒนาทางวิชาการ และ / หรือ วิชาชีพอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/ดุขภูิบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐				X	X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ดุขภูิบัณฑิตต่อดุขภูิบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐					X

หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน ๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น พิจารณาจากตัวผู้เรียน โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆ หัวข้อ ว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยอาจประเมินจากการทดสอบย่อย การสังเกตพฤติกรรมของนิสิต การอภิปรายโต้ตอบจากนิสิต การตอบคำถามของนิสิตในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้วก็ควรจะสามารภประเมินเบื้องต้นได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ หากวิธีการที่ใช้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ก็จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน การทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน จะสามารภชี้ได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ในเนื้อหาที่สอนไป หากพบว่ามีปัญหาก็จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป ๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน ให้นิสิตได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะกลยุทธ์การสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์รายวิชา ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชา และการใช้สื่อการสอนในทุกรายวิชา
๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม ๒.๑. การประเมินจากนิสิตและศิษย์เก่า ดำเนินการประเมินจากนิสิต โดยติดตามผลจากการทำดุขภูินิพนธ์ ซึ่งอาจารย์สามารถประเมินผลการงานได้ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนถึงขั้นตอนการนำเสนอเป็นรายบุคคลและสำหรับศิษย์เก่า นั้นจะประเมินหลักสูตรโดยดุขภูิที่สำเร็จการศึกษา ๒.๒ ประเมินจากนายจ้างหรือสถานประกอบการ ดำเนินการโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นหรือจากข้อมูลในรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร หรือจากรายงานของการประเมินผลการประกันคุณภาพภายใน

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามที่กำหนดในรายละเอียดหลักสูตร

ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด จ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย ๑ คน
(ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกันกับคุณภาพภายใน)

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อมูลประเมินทั้งหมดจะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา กรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆได้ในทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำได้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้นจะทำทุก ๕ ปี ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ชุมชนติดต่ออยู่เสมอ

ภาคผนวก ก
คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์

๑. คำอธิบายรายวิชา

แบบ ๑.๑

๘๐๔ ๑๐๑ สัมมนาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย (๓)(๓-๐-๖)

(Semina on Buddhist University and Thai Society)

สัมมนาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตั้งแต่พัฒนาการการจัดการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมไทยในด้านการผลิตบัณฑิต วิจัยและพัฒนาส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การจัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับการศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม และผลิตบัณฑิตให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ การจัดงานวิสาขบูชาโลก การเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาของโลก และการดำเนินงานอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีต่อสังคมไทย รวมถึงแนวโน้มการพัฒนาวิทยาลัยสงฆ์ที่จะพึงมีในอนาคต

๘๐๘ ๗๐๑ ศาสนภาษาศาสตร์ (๓)(๓-๐-๖)

(Religious Linguistics)

ศึกษารูปแบบคำ สำนวน และความหมายเฉพาะที่ใช้ทางศาสนาวិธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในพระไตรปิฎกตามแนวภาษาศาสตร์

๘๐๘ ๗๐๓ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์ศึกษา (๓)(๓-๐-๖)

(Phonetic and Phonological Studies)

ศึกษาวิเคราะห์เรื่องคัดเฉพาะทางสัทศาสตร์และสัทศาสตร์ในปัจจุบัน องค์ประกอบทางสัทศาสตร์ที่มีผลต่อการหาข้อสรุปทางสัทศาสตร์

๘๐๘ ๗๐๕ สัมมนาระบบคำและประโยค (๓)(๓-๐-๖)

(Seminar on Morphology and Syntax)

สัมมนาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับวิธีการสร้างคำและประโยคทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยโดยการรวม ลด เพิ่ม และเปลี่ยนตำแหน่งหน่วยคำ การสร้างประโยคตามแนวคิดและทฤษฎี Transformational Generative Grammar.

๘๐๘ ๘๐๗ สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์ (๓) (๓-๐-๖)

(Seminar on Research Methodology)

สัมมนาเกี่ยวกับปัญหาและมโนทัศน์พื้นฐานเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์รวมทั้งแนวความคิดและกระบวนการวิจัยเชิงประจักษ์ การสร้างทฤษฎี ตัวแบบ การออกแบบวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์

๐๐๐ ๙๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน

(๓)(๓-๐-๖)

(Buddhist Meditation)

ศึกษาหลักการวิปัสสนากรรมฐานจากพระไตรปิฎก วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานใน คัมภีร์วิมุตติมรรค คัมภีร์วิสุทธิมรรค รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของสำนักต่าง ๆ ใน ประเทศไทย โดยเน้นภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

๘๐๐ ๒๐๐ วิทยานิพนธ์ ๕๔ หน่วยกิต

(Dissertation)

ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านภาษาศาสตร์ที่สามารถ ประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแล แนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการ นำเสนอวิทยานิพนธ์

แบบ ๒.๑

๑. หมวดวิชาบังคับ

๑.๑ วิชาบังคับนับหน่วยกิต ๙ หน่วยกิต

๘๐๔ ๑๐๑ สัมมนามหาวิทยาลัยสงฆ์กับสังคมไทย

(๓)(๓-๐-๖)

(Semina on Buddhist University and Thai Society)

สัมมนาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตั้งแต่ พัฒนาการการจัดการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมไทยในด้านการผลิตบัณฑิต วิจัยและพัฒนาส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การจัดการศึกษา พระพุทธศาสนา บูรณาการกับการศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม และผลิตบัณฑิตให้มี ลักษณะที่พึงประสงค์ การจัดงานวิสาขบูชาโลก การเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนาของโลก และการดำเนินงานอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีต่อสังคมไทย รวมถึงแนวโน้มการพัฒนามหาวิทยาลัย สงฆ์ที่จะพึงมีในอนาคต

๘๐๘ ๗๐๑ ศาสนภาษาศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Religious Linguistics)

ศึกษารูปแบบคำ สำนวน และความหมายเฉพาะที่ใช้ทางศาสนาวิธีการใช้ภาษาที่ ปรากฏในพระไตรปิฎกตามแนวภาษาศาสตร์

๘๐๘ ๗๐๒ แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์ขั้นสูง

๓ (๓-๐-๖)

(Advanced Concept and Theory of Linguistics)

ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ทางภาษาศาสตร์ของนักภาษาศาสตร์ทั้งใน อดีตและปัจจุบัน โดยเน้นผลงานของ Norm Chomsky, Nida Engin

๘๐๘ ๗๐๖ ระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์ขั้นสูง ๓ (๓-๐-๖)
 (Advanced Research Methodology in Linguistics)
 ศึกษาวิเคราะห์ปรัชญาและมโนทัศน์พื้นฐาน เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์
 การสร้างทฤษฎี ตัวแบบ การกำหนดสมมติฐาน การออกแบบวิจัย การรวบรวมข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง
 และการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์

๑.๒ วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต ๑๘ หน่วยกิต

๘๐๘ ๗๐๓ สัทศาสตร์และสัทศาสตร์ศึกษา (๓)(๓-๐-๖)
 (Phonetic and Phonological Studies)
 ศึกษาวิเคราะห์เรื่องคัตเฉพาะทางสัทศาสตร์และสัทศาสตร์ในปัจจุบัน องค์ประกอบ
 ทางสัทศาสตร์ที่มีผลต่อการหาข้อสรุปทางสัทศาสตร์

๘๐๘ ๗๐๔ แนวโน้มปัจจุบันทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ (๓)(๓-๐-๖)
 (Current Trends in Syntax and Semantics)
 ศึกษางานวิจัยและบทความทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ ความคิดเห็นที่สำคัญ
 ของนักภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ในแง่มุมต่าง ๆ กัน

๘๐๘ ๘๐๕ สัมมนาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบและเชิงประวัติ (๓)(๓-๐-๖)
 (Seminar on Comparative and Historical Linguistics)
 ศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ หรือภาษาอื่น ๆ ในเอเชียอาคเนย์
 รวมทั้งการแบ่งกลุ่มภาษา การเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของภาษาในตระกูลเดียวกัน

๘๐๘ ๘๐๖ ภาษาศาสตร์เชิงสังคมและการวางแผนด้านภาษา (๓)(๓-๐-๖)
 (Sociolinguistics and Language Planning)
 ศึกษาการใช้ภาษาเชิงสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดต่างภาษากัน หรือใช้ภาษา
 แตกต่างกันไปตามสถานะทางสังคม รวมทั้งสาเหตุและผลของการพูดสองภาษา เพื่อผลในการวางแผน
 การใช้ภาษาที่เหมาะสมสำหรับกิจการต่าง ๆ เน้นภาษาในเอเชียอาคเนย์

๘๐๘ ๘๐๗ สัมมนาระเบียบวิธีวิจัยทางภาษาศาสตร์ (๓) (๓-๐-๖)
 (Seminar on Research Methodology)
 สัมมนาเกี่ยวกับปัญหาและมโนทัศน์พื้นฐานเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์
 รวมทั้งแนวความคิดและกระบวนการวิจัยเชิงประจักษ์ การสร้างทฤษฎี ตัวแบบ การออกแบบวิจัย
 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทฤษฎีทางภาษาศาสตร์

๐๐๐ ๙๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน (๓)(๓-๐-๖)
 (Buddhist Meditation)
 ศึกษาหลักการวิปัสสนากรรมฐานจากพระไตรปิฎก วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
 ในคัมภีร์วิมุตติมรรค คัมภีร์วิสุทธิมรรค รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของสำนักต่าง ๆ
 ในประเทศไทย โดยเน้นภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

๑.๓ วิชาบังคับไม่นับหน่วย สำหรับผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาศาสตร์ หรือไม่เคยเรียนวิชาเหล่านี้ ต้องเรียนวิชาพื้นฐานเหล่านี้ โดยไม่นับหน่วยกิต

๘๐๘ ๙๑๑ ภาษาศาสตร์พื้นฐาน (๓)(๓-๐-๖)
(Basic Linguistics)

ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ แนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ทั้งทางด้านระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค รวมทั้งศึกษาผลงานทางภาษาศาสตร์ของนักคิดที่สำคัญ ๆ ทางภาษาศาสตร์

๘๐๘ ๙๑๒ ภาษาศาสตร์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (๓) (๓-๐-๖)
(Linguistic Approach to English)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการพูดและเขียน

๒. หมวดวิชาเอก ๙ หน่วยกิต

๘๐๘ ๘๐๘ การวิเคราะห์ระบบเสียง ๓(๓-๐-๖)
(Phonological Analysis)

ศึกษาวิเคราะห์ระบบเสียงของภาษา วิเคราะห์หน่วยเสียงต่าง ๆ โดยอาศัยข้อมูลจากภาษาที่ทำการวิเคราะห์ เน้นภาษาอังกฤษและภาษาไทย

๘๐๘ ๘๐๙ การวิเคราะห์ด้านระบบคำ ๓(๓-๐-๖)
(Morphological Analysis)

ศึกษาวิเคราะห์ระบบคำของภาษา วิเคราะห์หน่วยคำต่าง ๆ โดยอาศัยข้อมูลจากภาษาที่ทำการวิเคราะห์ เน้นภาษาอังกฤษและภาษาไทย

๘๐๘ ๙๑๐ การวิเคราะห์ระบบไวยากรณ์และความหมาย ๓(๓-๐-๖)
(Grammatical and Semantic Analysis)

ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านโครงสร้างกับความหมายของภาษาที่ใช้ ทั้งระดับคำวลี และประโยค

๓. วิชาเลือก ๖ หน่วยกิต

๘๐๘ ๙๑๓ ภาษาศาสตร์กับการสอนภาษา ๓(๓-๐-๖)
(Linguistics and Language Teaching)

ศึกษาหลักและทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาแม่และภาษาที่สอง การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา การเตรียมสื่อการสอนภาษา การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคม ตลอดจนปัญหาการเรียนการสอนภาษาที่สอง

๘๐๘ ๙๑๔ ภาษาศาสตร์กับการแปล ๓(๓-๐-๖)
(Linguistics and Translation)

ศึกษาการนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาเป็นแนวทางในการแปลภาษาต่าง ๆ และเปรียบเทียบขบวนการแปลของมนุษย์และคอมพิวเตอร์

- ๘๐๘ ๙๑๕ สัมมนาภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์ ๓(๓-๐-๖)
 (Seminar on Southeast Asia linguistics)
 ศึกษาลักษณะของแต่ละตระกูลภาษาในเอเชียอาคเนย์ คือ ตระกูลไท ออสโตรเอเชีย
 ดิก ไชโนทิเบตัน ม้ง-เย้า และออสโตรนีเซียน โดยเน้นศึกษาลักษณะเฉพาะลักษณะร่วม และ
 ความสัมพันธ์ของภาษาเหล่านี้ในแง่ต่าง ๆ
- ๘๐๘ ๙๑๖ สัมมนาภาษาศาสตร์คอมพิวเตอร์ ๓(๓-๐-๖)
 (Seminar on Computational Linguistics)
 ศึกษาเกี่ยวกับการประมวลข้อมูลภาษาด้วยคอมพิวเตอร์ การแปลภาษาด้วย
 คอมพิวเตอร์การสร้างฐานความรู้เพื่อการสืบค้นข่าวสาร และการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วย
 คอมพิวเตอร์
- ๘๐๘ ๙๑๗ สัมมนาการศึกษาภาษาถิ่น ๓(๓-๐-๖)
 (Seminar on Dialectology)
 ศึกษาการแปรของภาษาเชิงประวัติ เิงเปรียบเทียบ เิงสังคมและเิงภูมิศาสตร์ เน้น
 ภาษาท้องถิ่นต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์
- ๘๐๘ ๙๑๘ ศึกษาวิจัยตามกำหนด ๓(๓-๐-๖)
 (Directed Research)
 การวิจัยทางภาษาศาสตร์ในหัวข้อที่อาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตร่วมกันกำหนด
- ๘๐๘ ๙๑๙ เรื่องเฉพาะทางอรรถศาสตร์ ๓(๓-๐-๖)
 (Selected Semantics)
 ศึกษางานวิจัยและบทความทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ ความคิดเห็นที่สำคัญ
 ของนักภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ในแง่มุมต่าง ๆ กัน
- ๘๐๘ ๙๒๐ สัมมนาภาษาศาสตร์เิงสังคมและภาษาตามกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ๓(๓-๐-๖)
 (Seminar on Sociolinguistics in the Professions)
 ศึกษาการประยุกต์ใช้ภาษาศาสตร์เิงสังคมกับกลุ่มชนอาชีพต่าง ๆ การสื่อสารทาง
 การศึกษา การแพทย์ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ และทางกฎหมาย
- ๘๐๘ ๙๒๑ ภาษาสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลง ๓(๓-๐-๖)
 (Language Contact and Language Change)
 ศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงของภาษา อันเนื่องมาจากภาษาราชการหรือ
 ภาษาต่างประเทศ อิทธิพลของภาษาราชการที่มีต่อภาษาชนกลุ่มน้อย
- ๘๐๘ ๙๒๒ ภาษาศาสตร์เิงจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖)
 (Psycholinguistics)
 ศึกษาค้นคว้าวิชาภาษาศาสตร์ในด้านที่เกี่ยวกับจิตวิทยา โดยนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์
 มาอธิบายการเรียนรู้ภาษา รวมทั้งความขัดแย้งภายในผู้เรียนที่พูดได้หลายภาษา

๔. วิทยานิพนธ์

๘๐๐ ๓๐๐ วิทยานิพนธ์

๓๖ หน่วยกิต

(Dissertation)

ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านภาษาศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแล แนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการนำเสนอวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข

ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่อให้การบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยจึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้ถือการบริรักษากาให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปีนับตั้งแต่สำเร็จการศึกษา และผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค และ

๖.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

๗.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปีนับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ

๗.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นจากการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๘ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

หมวดที่ ๒

การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๙ ระบบการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จัดการศึกษาเป็นระบบหน่วยกิตทวิภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปี การศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๖ สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และ จะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเอก	๑๘	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๔๘	หน่วยกิต

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๙	หน่วยกิต
วิชาเอก	๙	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๖๐	หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถจบการศึกษาได้ในระยะเวลา ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ตามข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ต่ออายุสภาพนิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๓ การนับเวลาในข้อ ๑๑.๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

๑๑.๔ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมงและศึกษานอกเวลาอีก ไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๑.๕ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการ อภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาการศึกษานอกเวลาแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตที่ขอเปลี่ยนสาขาวิชาโอนหน่วยกิตของรายวิชาในระดับ บัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาไว้แล้วไม่เกิน ๕ ปีได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน ๙ หน่วยกิต โดยไม่ให้นำไป คำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมและรายวิชานั้นต้องได้ผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือ S

ข้อ ๑๓ การลาพักเรียนและการกลับเข้าศึกษาใหม่

๑๓.๑ นิสิตมีเหตุจำเป็น อาจลาพักการศึกษามาใดภาคหนึ่ง เมื่อได้ศึกษาในบัณฑิต วิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาใหม่ หาก พ้นจากกำหนดการลาพักการศึกษาดังกล่าว นิสิตอาจขอลาพักการศึกษากลับเป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑๓.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๑๓.๑.๒ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศ

๑๓.๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรอง แพทย์มาแสดงต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๑๓.๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญ

ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษารวมอยู่ใน ระยะเวลาศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาค การศึกษา ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว ในกรณีนี้ให้ นิสิตได้ w ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๔ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิต

นิสิตฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ต่ำกว่า ๒.๕๐

๑๔.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐

๑๔.๓ ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑.๑ หรือข้อ ๑๑.๒ แล้วแต่กรณี

๑๔.๔ มหาวิทยาลัยลงโทษให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนิสิตตามข้อ ๓๒.๕

๑๔.๕ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักตามข้อ ๑๓ หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาค การศึกษาปกติตามข้อ ๑๗.๕

๑๔.๖ ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนิสิต

ข้อ ๑๕ นิสิตที่พ้นสภาพตามข้อ ๑๔.๕ และ ๑๔.๖ อาจขอกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่นิสิตพ้นสภาพการเป็นนิสิต และถ้าคุณสมบัติบัณฑิตวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เห็นสมควรอนุมัติโดยให้คิดระยะเวลาที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตนั้นรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เหมือนกับผู้ลาพักการศึกษาทั่วไป

หมวดที่ ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๑๖.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาที่ต้องศึกษาในภาคนั้นทั้งหมดพร้อมกับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วย

๑๖.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วันหลังจากวันที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความความในวรรคแรกแล้ว ต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มีมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่ามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง จึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนแทนได้ ทั้งนี้ต้องทำให้เรียบร้อยภายใน ๗ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๑๖.๓ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าศึกษาในสาขาวิชาใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของบัณฑิตวิทยาลัยในสาขาวิชานั้น และจะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในขณะเดียวกันไม่ได้

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนรายวิชา

๑๗.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

๑๗.๒ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา ไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗.๓ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาต้องไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

๑๗.๔ นิสิตที่ลงทะเบียนล่าช้ากว่าที่กำหนด ต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๕ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาใดต้องลาพักการศึกษา ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ หากไม่ปฏิบัติตามต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิต

๑๗.๖ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาต้องลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหนึ่งท่านเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผนการศึกษาโดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งจากอาจารย์ที่มีชื่อในทำเนียบอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ การถอน เพิ่ม และเปลี่ยนรายวิชา

๑๙.๑ การถอนรายวิชาจะกระทำได้อย่างได้เงื่อนไข และมีผลสืบเนื่องดังต่อไปนี้

๑๙.๑.๑ ในกรณีที่ขอถอนภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๑๙.๑.๒ ในกรณีที่ขอถอนหลังจาก ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๓๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตจะได้รับ W ในรายวิชาที่ถอน

๑๙.๑.๓ ถ้านิสิตขอถอนรายวิชาใด เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๒ นิสิตจะได้ F ในรายวิชานั้น เว้นแต่กรณีที่มิใช่เหตุผลพิเศษซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ ในกรณีเช่นนี้นิสิตจะได้ W ในรายวิชานั้น

๑๙.๒ การเพิ่มหรือเปลี่ยนรายวิชา ให้กระทำภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และหากพ้นกำหนดนี้ต้องไปรับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

หมวดที่ ๔

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ การวัดผลการศึกษา

๒๐.๑ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา โดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคด้วยวิธีการทดสอบ การเขียนรายงานการมอบหมายงานให้ทำหรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชานั้น

เมื่อสิ้นภาคการศึกษา ให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น หรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะของวิชานั้น ๆ ก็ได้

บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชาหรือรายวิชาก็ได้

๒๐.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นและ/หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษาหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ประจำวิชา

ข้อ ๒๑ การประเมินผลการศึกษา

๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษารายวิชาของบัณฑิตวิทยาลัยใช้เพียง ๖ ระดับ มีผลการศึกษาระดับและค่าระดับดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐
ดีมาก (Very good)	B+	๓.๕
ดี (Good)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (Very Fair)	C+	๒.๕
พอใช้ (Fair)	C	๒.๐
ตก (Failed)	F	๐

๒๑.๒ ในรายวิชาใดที่หลักสูตรกำหนดให้เป็นรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
S (Satisfactory)	เป็นที่พอใจ
U (Unsatisfactory)	ไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๓ ในรายวิชาใดยังไม่ได้ทำการวัดผลหรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานการศึกษารายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	สภาพการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
SP (Satisfactory Progress)	ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
UP (Unsatisfactory Progress)	ไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
W (Withdrawn)	ถอนรายวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๒๑.๔.๑ ให้ใช้ IP (In Progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียง

๒๑.๔.๒ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กำหนดเป็น

๔ ระดับดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

๒๑.๕ การให้ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๕.๑ นิสิตขอถอนรายวิชา เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๕.๒ นิสิตเข้าสอบและสอบตกตามข้อ ๒๐.๑

๒๑.๕.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบตามข้อ ๒๐.๒

๒๑.๕.๔ นิสิตไม่แก้ค่า I ตามข้อ ๒๑.๖.๒ วรรคสุดท้าย

๒๑.๕.๕ นิสิตทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

๒๑.๖ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๖.๑ นิสิตมีเวลาเรียนในรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แต่มิได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๑.๖.๒ อาจารย์ประจำวิชาและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์

การแก้ค่า I นิสิตจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ประจำวิชาให้ครบถ้วน เพื่อให้อาจารย์ประจำวิชาวัดผล และส่งผลการศึกษาของนิสิตผู้นั้นแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายในภาคการศึกษาถัดไป

๒๑.๗ การให้ S จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๗.๑ รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาเป็นที่พอใจ และหลักสูตรกำหนดให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

๒๑.๗.๒ รายวิชาซึ่งนิสิตได้ลงทะเบียนศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยและได้รับอนุมัติให้โอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๒

๒๑.๘ การให้ U จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลโดยไม่มีค่าระดับและมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๙ การให้ IP จะกระทำเพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค นับแต่ภาคที่นิสิตลงทะเบียนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

๒๑.๑๐ การให้ W จะกระทำเฉพาะในกรณีที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๙.๑.๒ และข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๑๑ การให้ Au ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๑๒ การให้ SP จะให้เฉพาะกรณีที่ป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีได้วัดผล

การวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตามให้ทำการวัดผล รายวิชาที่ได้ SP เป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

๒๑.๑๓ การให้ UP จะให้เฉพาะกรณีที่ป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมีได้วัดผล

การวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ UP นั้นเป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

ข้อ ๒๒ การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

๒๒.๑ การนับหน่วยให้ครบหลักสูตร ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบได้ระดับ A, B, C หรือ S เท่านั้น เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือวิชาเอก ซึ่งนิสิตต้องได้ไม่ต่ำกว่า B หรือ S

๒๒.๒ นิสิตที่ได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในรายวิชาบังคับหรือวิชาเอกต้องลงทะเบียนศึกษาวิชานั้นอีก และสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี

๒๒.๓ ในกรณีที่นิสิตได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในวิชาเลือก นิสิตมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมหรืออาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันได้

๒๒.๔ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนรายวิชาซ้ำหรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนดการนับหน่วยกิตตามข้อ ๒๒.๑ นับจำนวนหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๒๓ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค โดยคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และคำนวณหาค่าเฉลี่ยสะสมสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ข้อ ๒๔ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณโดยคูณค่าระดับของแต่ละรายวิชาด้วยหน่วยกิตของวิชานั้นแล้วรวมผลคูณของแต่ละรายวิชาเข้าด้วยกัน และหารผลรวมนั้นด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น โดยคิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

ข้อ ๒๕ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I S U W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้นมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยตามข้อ ๒๔

หมวดที่ ๕

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยวางระเบียบว่าด้วยการทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

ข้อ ๒๗.๑ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิต จึงจะมีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๒ ระดับปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตจึงจะมีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๓ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ข้อ ๒๘ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ วิทยานิพนธ์ซึ่งผ่านการประเมินผลแล้ว ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตหรือปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

การนำวิทยานิพนธ์ออกโฆษณาเผยแพร่ ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

หมวดที่ ๖

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหรือไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเอกทุกวิชาและได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S เป็น U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๑ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับปริญญา

๓๑.๑ มีคุณสมบัติตามข้อ ๓๐

๓๑.๒ ไม่ติดค้างค่าธรรมเนียมใด ๆ

๓๑.๓ ไม่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษใด ๆ

หมวดที่ ๗

ความประพฤติและวินัยนิสิต

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่นิสิตกระทำความผิดเกี่ยวกับการสอบ ต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิด ดังนี้

๓๒.๑ ภาคทัณฑ์

๓๒.๒ ให้สอบทรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายรายวิชา

๓๒.๓ ให้สอบทั้งหมดทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

๓๒.๔ ให้พักการศึกษาตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๓ ภาคการศึกษาแล้วแต่กรณี

๓๒.๕ ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๓๓ นิสิตต้องมีความประพฤติเรียบร้อยดีงาม ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งหรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย และได้รับโทษนอกจากที่ระบุไว้แล้วใน ข้อ ๓๒ นิสิตต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิดดังนี้

๓๓.๑ ชดใช้ค่าเสียหาย

๓๓.๒ ระงับการให้ปริญญาไม่กำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๓๓.๓ ระงับการออกไปแสดงผลการศึกษามีกำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษนิสิตที่มีความประพฤติเสียหายหรือกระทำผิดต่าง ๆ ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ตามสมควรแก่กรณี

เฉพาะกรณีที่นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบทุกประเภทของบัณฑิตวิทยาลัยให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบ เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณีตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ดังต่อไปนี้

๓๕.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโท พุทธศักราช ๒๕๓๐

๓๕.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๓)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๙**

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๖.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

๖.๑.๒ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๒ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๖.๒.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบปริญญาธรรมแก่ประโยค และ

๖.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

๗.๑ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑

๗.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๗.๑.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันสำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ และ

๗.๑.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๗.๒ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒

๗.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเปรียญธรรมเก้าประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้ เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ

๗.๒.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้ จบเปรียญธรรมเก้าประโยค

๗.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการ ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๙ การศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละ สาขาวิชา

ระบบทวิภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มี ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีระยะเวลา ศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน ที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยก็ได้

ระบบไตรภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก (๑) และ แผน ก (๒)

๑๐.๓ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ข

๑๐.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ และแบบ ๒

โครงสร้างของแต่ละหลักสูตร การศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ตาม จำนวนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตร ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๓ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้มีระยะเวลาศึกษาน้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๔ หลักสูตรระดับคุณวุฒิบัณฑิต แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๒๑ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาตามที่กำหนดคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย อาจอนุมัติให้ต่ออายุสภานิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๕ การนับเวลาในข้อ ๑๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๑.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับและค่าระดับ ดังนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	C+	C	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๖๗	๓.๓๓	๓.๐๐	๒.๕๐	๒.๐๐	๐

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๗ การเสนอโครงงานวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ นิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค

๒๗.๒ นิสิตหลักสูตรระดับคุณวุฒิบัณฑิต แบบ ๑ มีสิทธิ์เสนอโครงงานวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว

๒๗.๓ นิสิตหลักสูตรระดับคุณวุฒิบัณฑิต แบบ ๒ ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิ์เสนอโครงงานวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๔ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงงานวิทยานิพนธ์แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐**

อนุญาตให้เป็นไปตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรออกระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒
- (๒) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖
- (๓) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง กำหนดส่วนประกอบเพิ่มเติมของโครงร่างวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๔) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

**หมวดที่ ๒
การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และการลงทะเบียน**

ข้อ ๖ การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๑ ให้รับผิดชอบจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบแบบก่อน เมื่อผ่านการตรวจสอบแบบและแก้ไขแล้ว จึงเสนอขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ตามขั้นตอน

๖.๒ โครงร่างวิทยานิพนธ์ มีส่วนประกอบดังนี้

- (๑) หัวข้อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๒) รายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
- (๓) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (๔) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (๕) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (๖) วิธีดำเนินการวิจัย
- (๗) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย
- (๘) โครงสร้างของรายงานวิทยานิพนธ์(สารบัญชั้วคร่าว)
- (๙) บรรณานุกรมและเชิงอรรถ
- (๑๐) ประวัติผู้วิจัย

ส่วนประกอบอื่น ๆ นอกจากนี้ ให้เป็นไปตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ และข้อกำหนดอื่น ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๓ การเสนอขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๖ ฉบับ ในจำนวนนี้ต้องมีลายเซ็นรับรองของผู้สมควรเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทุกคน บนปกของโครงร่างฯ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๔ นิสิตที่ประสงค์จะเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณ ที่มีเครื่องมือวิจัยหรือแบบสอบถามชั้วคร่าว ต้องส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบ ในวันพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๕ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ในแต่ละปีการศึกษา คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจะเป็นผู้พิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่นิสิตเสนอ และในการประชุมพิจารณาสอบแต่ละครั้ง นิสิตต้องเข้านำเสนอและชี้แจงเกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วย

๖.๖ เมื่อนิสิตแก้ไขหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามมติคณะกรรมการแล้วให้ยื่นแบบคำร้อง บท ๘.๑ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๔ ชุด ต่อบัณฑิตวิทยาลัย ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เสนอผลการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่ผ่านความเห็นชอบแล้วพร้อมรายชื่อ ผู้สมควรเป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนั้นต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๗ เมื่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และเมื่อบัณฑิตวิทยาลัยประกาศรายชื่อ นิสิตและหัวข้อวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งรายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้ว นิสิตจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

ข้อ ๗ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

๗.๑ นิสิตระดับปริญญาโทที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

๕.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๑ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๒ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๓ ให้นิสิตลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่บัณฑิตวิทยาลัย ประกาศอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยกรอกแบบการลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ บท ๙ แล้วยื่นต่อบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนในส่วนงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดหากไม่สามารถชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องยื่นคำร้องขอชำระค่าลงทะเบียนล่าช้าต่อบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓๐ วันทำการ หากเกินต้องชำระเป็นค่าปรับในอัตราค่าลงทะเบียนล่าช้าจำนวน ๕๐ บาท ต่อ ๑ วันทำการ

ข้อ ๘ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์

๘.๑ การขอเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่ไม่ใช่สาระสำคัญให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลงต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติโดยผ่านคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เมื่อได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงให้นำส่งหัวข้อและโครงร่างที่เปลี่ยนแปลงใหม่ต่อบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน ๔ ชุด

๘.๒ หากการเปลี่ยนแปลงหัวข้อหรือโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่เป็นสาระสำคัญ นิสิตต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการยื่นขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ใหม่โดยไม่ต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก ยกเว้น หากการเปลี่ยนแปลงเป็นความประสงค์ส่วนตัวของนิสิต เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้ว พบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอ นิสิตต้องชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก

๘.๓ ให้นิสิตติดตามผลการขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หลังจากที่ได้ยื่นคำร้องและได้เข้าชี้แจงแล้ว

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ข้อ ๙ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

๙.๑ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ต้องมีทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ รูปคน แต่ไม่เกิน ๓ รูป/คน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ รูป/คน

๙.๒ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท ต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้ได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๓ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาเอก ต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้ได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๔ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิธีทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งตัดสินแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำวิทยานิพนธ์

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

ข้อ ๑๐ การเขียนวิทยานิพนธ์

ให้นิสิตเรียบเรียงวิทยานิพนธ์โดยให้มีรูปแบบและขนาดวิทยานิพนธ์ ตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๑ การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

๑๑.๑ นิสิตระดับปริญญาโททุกสาขา ผู้ได้รับผลการศึกษา ตั้งแต่ ๙ หน่วยกิต ขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๒.๑ (หลักสูตรภาษาไทย) ผู้ได้รับผลการศึกษาดังตั้ง ๖ หน่วยกิตขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๓ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๑ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) ผู้ผ่านรายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมครบ ๓ รายวิชาแล้ว และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๔ นิสิตผู้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์แล้ว ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๓ เดือน

หมวดที่ ๕

การสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๒ การขอสอบวิทยานิพนธ์

๑๒.๑ นิสิตระดับปริญญาโท มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) เขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๘ เดือน นับตั้งแต่วันที่รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติในรายวิชาตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

(๔) เขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๓ ให้นิสิตยื่นคำร้องขอตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งแนบวิทยานิพนธ์ ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๑๒.๔ ให้นิสิตรับผลการตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยหลังจากยื่นคำร้อง แล้ว ๑๐ วันทำการ

๑๒.๕ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้องขอสอบวิทยานิพนธ์ บท ๘ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยผ่านประธาน คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พร้อมกับเสนอวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จแล้ว รวมทั้งบทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อย่างละ ๖ ชุด

๑๒.๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยส่งวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อถึงคณะกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

๑๓.๑ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ท่าน แต่ไม่เกิน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ได้แก่ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย

(๒) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกิน ๓ ท่าน

๑๓.๒ เมื่อบัณฑิตวิทยาลัยติดต่อเชิญผู้ที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ได้แล้ว ให้เสนอรายงานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการประจำบัณฑิต วิทยาลัย เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

๑๓.๓ เมื่อประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้บัณฑิตวิทยาลัยประกาศกำหนดวัน เวลาและสถานที่สอบให้ทราบโดยทั่วกัน และมีหนังสือเชิญถึงกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน รายงาน คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถือเป็นความลับสำหรับผู้สอบ

๑๓.๔ ในกรณีที่กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ไม่สามารถมาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้ ให้แจ้งต่อบัณฑิตวิทยาลัยโดยผ่านประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งแจ้งผลการ ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ด้วย

หมวดที่ ๖

การประเมินผลวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๑๔.๑ ในการสอบวิทยานิพนธ์ นิสิตต้องตอบข้อซักถามต่าง ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หรือ เรื่องที่เกี่ยวข้อง หลังจากสอบแล้วให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ประชุมพิจารณาประเมินผล ในขณะที่ประเมินผลให้นิสิตออกจากห้องสอบ

๑๔.๒ ให้มีการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ทุกครั้ง

๑๔.๓ หากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์มีมติให้แก้ไขวิทยานิพนธ์ ไม่ว่ากรณีใด ๆ นิสิตต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องตามมติและคำแนะนำนั้น ก่อนที่จะนำวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขแล้วส่ง บัณฑิตวิทยาลัยกรณีนี้นิสิตไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ได้ทันเวลา ตามที่คณะกรรมการกำหนด จะต้อง ดำเนินการยื่นขอขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบของประธาน คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ การขยายเวลาต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วัน

สอบ หากเกินจากกำหนดนี้ ให้ถือว่าสอบไม่ผ่าน และจะต้องดำเนินการขอสอบใหม่ กรณีที่ยังคงสถานภาพ นิสิตอยู่เท่านั้น

๑๔.๔ ให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ทำการประเมินผลวิทยานิพนธ์โดยกำหนด เป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellence)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงให้แสดงสถานะด้วยสัญลักษณ์ IP (In progress)

๑๔.๕ การลงนามของกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ในหน้าอนุมัติวิทยานิพนธ์ อาจกระทำได้เมื่อเห็นสมควร แต่ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จะลงนามได้ต่อเมื่อวิทยานิพนธ์ นั้นได้รับการแก้ไขทั้งรูปแบบ และเนื้อหาเรียบร้อยแล้วเท่านั้น จากนั้นคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยจึงลงนาม อนุมัติ

๑๔.๖ ให้ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เสนอผลการประเมินต่อคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย หากมีมติไม่เป็นเอกฉันท์ให้รวบรวมใบประเมินผลของกรรมการทุกท่าน เพื่อส่งให้ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาชี้ขาดเมื่อทราบผลการประเมิน และนิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับ ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วบัณฑิตวิทยาลัยจะประกาศผลให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ การส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๑๕.๑ เมื่อนิสิตแก้ไขเนื้อหาและรูปแบบ ตามมติคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ แล้ว ให้นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขที่มีลายมือชื่อคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ครบถ้วนทุกคน จำนวน ๗ เล่ม โดยเย็บเล่มและเข้าปกแข็งเรียบร้อยแล้ว ตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดพร้อมด้วย บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษอีกอย่างละ ๒ ชุด และแผ่นซีดีบันทึกไฟล์หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับ สมบูรณ์ทั้งที่เป็นแบบไฟล์ Microsoft Word และไฟล์ Adobe PDF จำนวนไฟล์ละ ๑ แผ่น ต่อบัณฑิต วิทยาลัย วันที่นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถือว่าเป็นวันที่นิสิตสำเร็จการศึกษา

๑๕.๒ ในกรณีที่นิสิตประสงค์จะเผยแพร่วิทยานิพนธ์หรือมอบให้แก่หน่วยงานใดตามข้อ ผูกพันหรืออื่น ๆ หลังจากที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นคำร้องพร้อมด้วยวิทยานิพนธ์ตามจำนวนที่ ต้องการเสนอต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อพิจารณาลงนามในหน้าอนุมัติ ทั้งนี้ให้แนบวิทยานิพนธ์ฉบับซึ่ง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามไว้แล้ว ๑ เล่ม พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน ๑ ชุด

๑๕.๓ วิทยานิพนธ์และบทคัดย่อทั้งฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษของนิสิตที่สำเร็จ การศึกษาให้เป็นลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย ก่อนนำไปพิมพ์เผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิต วิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนไว้แล้วก่อนที่จะประกาศใช้ระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติวิทยานิพนธ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ข้อ ๑๗ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนภายหลังที่ประกาศใช้ระเบียบนี้แล้ว ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(พระศรีสิทธิมนี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒**

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ

ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗**

เพื่อให้การศึกษาวិชากรรมฐานของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ดังนี้

(๑) วางนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน การวัดผลและติดตามผลลัพธ์ของการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

(๒) กำหนดวัน เวลาและสถานที่ สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

(๓) รายงานผลการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในวัน เวลาและสถานที่ตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

(๑) นิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) นิสิตระดับมหาบัณฑิตต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๓) นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน โดยให้ใช้กับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๕ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษาคิสรซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาคิสร		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๗๘ หน่วยกิต

๒. แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง การสอบวัดคุณสมบัตินิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๙

เพื่อให้การสอบวัดคุณสมบัตินิสิตที่ศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย และเพื่อเป็นไปตามความในข้อ ๙.๒ (๓) แห่งระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ อาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้ยกเลิกประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การสอบวัดคุณสมบัตินิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๑ การเสนอโครงร่างสารนิพนธ์เพื่อการขอสอบวัดคุณสมบัติ

๑.๑ นิสิตผู้ผ่านการศึกษาและได้รับผลประเมินในรายวิชาที่บัณฑิตวิทยาลัย กำหนดให้มีการสอบสารนิพนธ์เพื่อวัดคุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีสิทธิขอสอบวัดคุณสมบัติ

๑.๒ นิสิตต้องเสนอโครงร่างสารนิพนธ์ พร้อมกับความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ จำนวน ๑ รูป/คน คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อ ๗.๓ แห่งระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ในกรณีที่ตรวจสอบแล้วพบว่า มีเนื้อซ้ำซ้อนกับประเด็นที่ได้เคยมีการศึกษาแล้ว บัณฑิตวิทยาลัยมีสิทธิยับยั้งได้

๑.๓ ในกรณีที่นิสิตได้เสนอโครงร่างสารนิพนธ์แล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการวิจัยตามโครงร่างเดิม การปรับเปลี่ยนโครงร่างใหม่ย่อมเป็นสิทธิที่นิสิตจะกระทำได้ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ข้อ ๒ การเสนอขอสอบวัดคุณสมบัติ

๒.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนชำระค่าธรรมเนียมการสอบวัดคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒.๒ นิสิตต้องยื่นคำร้องขอสอบพร้อมกับสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๔ เล่ม ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

๒.๓ รูปแบบสารนิพนธ์ ให้เป็นไปตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๓ คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ

๓.๑ คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ จำนวน ๓ รูป/คน ทั้งนี้ ต้องมีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่ประจำมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ รูป/คน รายงานคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ให้ถือเป็นความลับสำหรับผู้สอบ

๓.๒ ในกรณีที่กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ไม่สามารถมาประชุมตรวจสอบสารนิพนธ์ ได้ให้แจ้งต่อบัณฑิตวิทยาลัย พร้อมทั้งแจ้งผลการตรวจสอบด้วย ทั้งนี้ต้องมีกรรมการเข้าประชุมไม่น้อยกว่า ๒ รูป/คน

๓.๓ การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อ ๗.๓ แห่งระเบียบ บัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒

ข้อ ๔ การสอบวัดคุณสมบัติ

๔.๑ ในกรณีที่นิสิตสอบไม่ผ่าน สามารถขอสอบวัดคุณสมบัติใหม่ได้ตามขั้นตอนในข้อ ๒

๔.๒ ในกรณีที่นิสิตสอบผ่านให้แก้ไขตามมติและคำแนะนำของคณะกรรมการก่อนนำ สารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ส่งบัณฑิตวิทยาลัย

๔.๓ การแก้ไขเนื้อหาและรูปแบบตามมติคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ ต้องใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันสอบจนถึงวันส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

ข้อ ๕ การประเมินผลการสอบวัดคุณสมบัติ

การประเมินผลการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๖ การส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๖.๑ ให้นิสิตส่งสารนิพนธ์ฉบับแก้ไขที่มีลายมือชื่อคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ ครบถ้วนทุกคน จำนวน ๔ ฉบับ ทั้งนี้ วันที่นิสิตส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถือว่าผ่านการสอบวัดคุณสมบัติใน รายวิชานั้น ๆ

๖.๒ สารนิพนธ์ของนิสิตให้เป็นลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ก่อนนำไปพิมพ์เผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ทั้งนี้ ให้ใช้ประกาศนี้ สำหรับผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระศรีสิทธิมนี)

รักษาการคณบดี

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓**

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าและไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเอกทุกรายวิชา

และได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

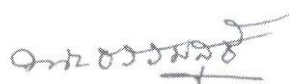
๓๐.๗ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของ

วิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง

วิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

๓๐.๘ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต จะต้องได้รับการ
ตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของ
วิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง
วิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์
(Peer -review) และเป็นที่ยอมรับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา(ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๕๓**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๑๗ มิถุนายน จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับกับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข**

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้ของนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย และอนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๑๓ ของประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

หมวดทั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับสารนิพนธ์ และการสอบประมวลความรู้ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต แผน ข พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๔ ให้ถือการปฏิบัติตามประกาศนี้เป็นไปตามประกาศนี้

หมวดที่ ๒

หัวข้อโครงร่างสารนิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๕ นิสิตที่ศึกษาวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต จึงมีสิทธิเสนอหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

ข้อ ๖ การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๑ นิสิตจัดทำหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ แล้วเสนอต่อส่วนงานจัดการศึกษาเพื่อขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๒ โครงร่างสารนิพนธ์ มีส่วนประกอบดังนี้

- (๑) หัวข้อสารนิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๒) รายชื่อที่ปรึกษาสารนิพนธ์

- (๓) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (๔) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (๕) ปัญหาที่ต้องการทราบ (ถ้ามี)
- (๖) ขอบเขตการวิจัย
- (๗) สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (๘) นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
- (๙) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) วิธีดำเนินการวิจัย
- (๑๑) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- (๑๒) โครงสร้างสารนิพนธ์ (สารบัญชี้คร่าว)
- (๑๓) บรรณานุกรม
- (๑๔) ประวัติผู้วิจัย

๖.๓ นิสิตยื่นแบบคำร้องพร้อมหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ที่ผ่านความเห็นชอบของที่ปรึกษา เพื่อขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๔ คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๕ นิสิตต้องเข้านำเสนอและชี้แจงเกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

๖.๖ ประธานคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ เสนอผลการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ของนิสิตที่ผ่านความเห็นชอบแล้วต่อคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๗ นิสิตปรับปรุงแก้ไขหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ ตามมติคณะกรรมการแล้วเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๗ นิสิตลงทะเบียนสารนิพนธ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์ แล้วยื่นต่อบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนในส่วนงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ การเปลี่ยนแปลงหัวข้อหรือโครงร่างสารนิพนธ์ที่เป็นสาระสำคัญซึ่งกระทบต่อโครงสร้างของสารนิพนธ์ที่ได้รับการอนุมัติ นิสิตต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการยื่นขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์

ข้อ ๙ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ต้องเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวนไม่เกิน ๒ รูป/คน

ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิ อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

๓

หมวดที่ ๓

การสอบและการประเมินผลสารนิพนธ์

ข้อ ๑๐ การขอสอบสารนิพนธ์

๑๐.๑ นิสิตมีสิทธิยื่นขอสอบสารนิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติ และลงทะเบียนสารนิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๓) เขียนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบให้ทำการสอบได้

๑๐.๒ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้องขอตรวจรูปแบบ และขอสอบสารนิพนธ์ตามขั้นตอนและรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ มีจำนวน ๓ ท่าน ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

ข้อ ๑๒ การประเมินผลสารนิพนธ์

๑๒.๑ คณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ประเมินผลสารนิพนธ์ และบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการประเมินเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย

การแก้ไขสารนิพนธ์ ให้มีระยะเวลาแก้ไขตามดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์ แต่ไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันสอบ หากเกินจากกำหนดนี้ ถือว่าสอบไม่ผ่าน

๑๒.๒ การประเมินผลสารนิพนธ์กำหนดเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellence)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

ข้อ ๑๓ การส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๑๓.๑ เมื่อนิสิตแก้ไขตามมติคณะกรรมการตรวจสอบสารนิพนธ์แล้ว ให้ส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๑๓.๒ สารนิพนธ์ที่ผ่านการประเมินผลแล้วให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต การนำสารนิพนธ์ออกเผยแพร่ต้องได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การสอบประมวลความรู้

ข้อ ๑๔ บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้เพื่อดำเนินการสอบและควบคุมการสอบให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ วิธีการสอบอาจกำหนดให้มีการสอบข้อเขียน หรือสอบทั้งข้อเขียน

๔

และปากเปล่าในรายวิชาเอกจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ รายวิชา เพื่อวัดความสามารถในการบูรณาการความรู้
ที่ได้ศึกษาไปแล้วของนิสิต ทั้งนี้ ให้ขึ้นอยู่กับข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๕ การกำหนดรายวิชา วัน เวลา วิธีการลงทะเบียน และการชำระเงินให้อยู่ในดุลยพินิจของ
คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๖ นิสิตมีสิทธิ์สมัครสอบประมวลความรู้ได้ เมื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามที่
หลักสูตรกำหนด โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๑๗ การตัดสินผลการสอบประมวลความรู้ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินผลโดย
กำหนดให้นิสิตจะต้องสอบได้คะแนนรวมในแต่ละรายวิชาร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป จึงจะถือว่าสอบผ่านใน
รายวิชานั้น

ข้อ ๑๘ นิสิตผู้สอบประมวลความรู้ไม่ผ่าน มีสิทธิ์ยื่นขอสอบใหม่ได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง

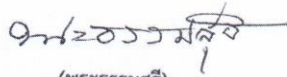
ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีได้กำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติไว้ในประกาศนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ให้นำเสนอคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณา วินิจฉัย
ทั้งนี้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างสารนิพนธ์ และลงทะเบียนไว้แล้วก่อนประกาศนี้
ให้ปฏิบัติตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติ
เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยอนุโลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๖๓ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กันยายน ๒๕๕๒

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๕๔
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติ
ให้ประกาศกำหนดปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้

ปัญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า “พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ด.”

โท เรียกว่า “พุทธศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ม.”

ตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.บ.”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

พระสุเมธาธิบดี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗) คณะมนุษยศาสตร์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗) คณะมนุษยศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๙
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑. พระราชวรมณี Ph.D. (พล อาภากรโร/ไชยวิชชุ)

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

คณบดีคณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๔๑	Delhi University, India
M.Phil. (Linguistics)	๒๕๓๗	Delhi University, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๓๕	Delhi University, India
พธ.บ. (ปรัชญา)	๒๕๓๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณฯ

๓. คำสั่งแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัย

คำสั่งที่ วันที่ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒

๔. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	การฟังการพูดภาษาอังกฤษขั้นสูง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ธรรมภาคภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕. งานวิจัย ตำรา หนังสือ

๕.๑ งานวิจัย

พระราชวรมนี(พล อาภากรโ). รูปแบบละขบงนการสรวองค้ความรู้และ
เครือข่ายการเรียนรู้ขององค้กรการศีกษาทางพระพุทศาสนาในประเทศไทย .
สำนักรงานกองทุนสนับสนุนการสร้งเสริมสุขภาพ (สสส.) ๒๕๕๕.

๕.๒ หนังสือ

พระราชวรมนี (พล อาภากรโ). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย ประธาน คณะบรรณธิการ กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๒

พระราชวรมนี(พล อาภากรโ). มหาพาเรียนภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ ๘.
กรุงเทพมหานคร :มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

พระราชวรมนี (พล อาภากรโ). ๕ ชั้นบันไดเข้าใจภาษาอังกฤษ พิมพ์ครั้งที่ ๓
กรุงเทพมหานคร : ประยูรศาสน์การพิมพ์, ๒๕๕๔.

๕.๓ เอกสารประกอบการสอน

พระราชวรมนี(พล อาภากรโ). เอกสารประกอบการสอนวิชาพระพุทศาสนาภาค
ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร กระทรวงศีกษาธิการ ๒๕๕๕

๒. พระครูโสภณธรรมาภิมณฑ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล หอจันทร์) (Ph.D.)

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาเขตสุรินทร์

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๔๐	Nagpur University, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๓๖	Nagpur University, India
พร.บ. (การสอนสังคมศึกษา)	๒๕๓๔	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัทศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	ระดับปริญญาโท	
๑	หลักและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. งานวิจัย หนังสือ และบทความ

๔.๑ งานวิจัย

พระครูโสภณธรรมาภิมณฑ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล). ปัญหาอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔.

๔.๒ หนังสือ

พระครูโสภณธรรมาภิมณฑ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ปรีวรรตคัมภีร์ไบลานอักษรขอมภาษาสุรินทร์ ๒๕๕๑.

พระครูโสภณธรรมมาภิรักษ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ประวัติดุสิตศิลปสาคร. มหาจุฬาคช

สาร ๕ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - มีนาคม ๒๕๕๔) : ๓๔-๓๗.

พระครูโสภณธรรมมาภิรักษ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) การศึกษาสงฆ์สุรินทร์, ๓๖-๔๐.

สุรินทร์ : สุรินทร์ออฟเซ็ท, ๒๕๕๕.

๔.๓ เอกสารประกอบการสอน

พระครูโสภณธรรมมาภิรักษ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. สุรินทร์ :

เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต

สุรินทร์, ๒๕๔๘.

พระครูโสภณธรรมมาภิรักษ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) สัทศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ.

สุรินทร์ : เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตสุรินทร์, ๒๕๕๐.

พระครูโสภณธรรมมาภิรักษ์ (วิรัตน์ โสภณสีโล) สื่อการสอนภาษาอังกฤษ. สุรินทร์ :

เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต

สุรินทร์, ๒๕๕๓.

๓. พระมหาสุริยา วรเมธี นักปราชญ์ Ph.D.

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ

สังกัด ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๓๕	Nagpur University, India
M.P.A.	๒๕๓๑	University of Poona, India
M.A. (Linguistics)	๒๕๒๙	University of Poona, India
พธ.บ. (ปรัชญา)	๒๕๒๕	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. คำสั่งแต่งตั้งบุคลากรมหาวิทยาลัย

คำสั่งที่ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๕

๔. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	การแปลเฉพาะด้าน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ภาษากับการสื่อสาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ระเบียบวิธีวิจัยภาษาไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. หนังสือ งานวิจัยและบทความ

๕.๑ งานวิจัย

พระมหาสุริยา วรเมธี . ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ทนสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระมหาสุริยา วรเมธี . หลักและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระธรรมทูตไทยในสหรัฐอเมริกา. ทนสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

๕.๒ ตำราเรียน

พระมหาสุริยา วรเมธี และคณะ. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๒

พระมหาสุริยา วรเมธี สัมมนาพุทธศาสนาภาคภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ ๒

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหธรรมิก, ๒๕๕๓

พระมหาสุริยา วรเมธี และคณะ. ภาษาอังกฤษขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๒๕๕๔

๔.รศ.ดร. ดิปตี มหันตะ

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (English)	๒๕๔๗	Tezpur entral University, India
M.A. (English)	๒๕๓๘	University of Poona, India
B.A. (English)	๒๕๓๖	College, Guwahati University, India

๓. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	สถาบัน
๑	การฟังการพูดภาษาอังกฤษเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	โครงสร้างและการอ่านภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	วรรณคดีอังกฤษเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. งานวิจัย หนังสือ และบทความ

๔.๑ งานวิจัย

๑. “Mahanta, D. Revival and Restoration of Buddhism in Socialist Laos : Introspection on Venerable Sali Kantasilo’ Multifaceted and Strategic Dhamma Propagation, สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๕๗

๒. “ Mahanta, D. Deconstruction Deconstructed: A Study of Ajahn Chah in the Light of Derridean Philosophy, สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ๑๕๕๔.

๔.๒ หนังสือ

๑. Mahanta, D Listening and Speaking English I (ISBN: 974 94572-6-9) Vol. 2 ปี ๒๕๕๖

๒. Mahanta, D. Advanced Listening and Speaking in English (ISBN: 978-616-549-021-4). Vol. 1 ปี ๒๕๕๔.

๓. Mahanta, D. Listening and Speaking English 2 (ISBN: 974-94572-6-9) Vol. 1 ปี ๒๕๕๔

๔. Mahanta, D. English Conversation for Buddhist Monks Book 1 (ISBN: 974-92258-9-9) Vol. 1 ปี ๒๕๕๗

๕.ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ประวัติการศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา (เรียงจากวุฒิสูงสุดตามลำดับ)

คุณวุฒิ	ปีที่สำเร็จ	ชื่อสถานที่ศึกษา
Ph.D. (Linguistics)	๒๕๓๙	University of Poona , India
M.A. (Linguistics)	๒๕๓๖	Delhi University , India
พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	๒๕๓๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. งานสอนภายใน ๓ ปี

ลำดับ	ระดับปริญญาตรี	
๑	การอ่านเชิงวิชาการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. งานวิจัย หนังสือ และบทความ

๔.๑ งานวิจัย

๑. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล การศึกษารูปแบบและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเชิงอิเล็กทรอนิกส์ ในสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรเอกชน สรีปทุมปริทัศน์ กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๐.

๔.๒ เอกสารประกอบการสอน / หนังสือ

๑. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล การอ่านเชิงวิชาการ (Academic reading) กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๔.

๒. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (English for Tourism) กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕.

๓. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖.

๔. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล เว็บไซต์รายวิชา กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖.

๕. ดร.ณรงค์ชัย ปินทรายมูล E-book : Academic Reading กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖.

ภาคผนวก ง
คำสั่งแต่งตั้งกรรมการยกร่างหลักสูตร

คำสั่ง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๙๐ / ๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกร่างหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์

เพื่อให้การยกร่างหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗(๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งบุคคลผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการกร่างหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย :-

๑	พระมหาวิญชัย	กิตติปาโล	ประธานกรรมการ
๒	พระครูสิริวิรากรณ์		รองประธานกรรมการ
๓	ผศ.ดร.เมธาพันธ์	โพธิธิ์โรจน์	รองประธานกรรมการ
๔	รศ.ดร.เรืองเดช	ปิ่นเจื่อนชัย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕	ดร.สมร	เกษสม	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖	ดร.จรรยา	อินทร์อ่อง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗	ดร.คำเอียง	กองสิน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘	รศ.ดร.ปรีชา	กะเนตนอก	กรรมการ
๙	รศ.นิลรัตน์	กลั่นจันทร์	กรรมการ
๑๐	พระมหาสุริยา	วรเมธี	กรรมการ
๑๑	ผศ.ทงศ์	ลำประไพ	กรรมการ
๑๒	ผศ.โกวิท	พานแก้ว	กรรมการ

๑๓ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเลิศ กรรมการและเลขานุการ
๑๔ ศส.มัน เสือสูงเนิน กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

(พระพรหมบัณฑิต)

อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย